
ZÁZNAM VEKTOREM

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury

Diplomová práce
2019

Studijní program: N8206 – Výtvarná umění
Studijní obor: 8206T122 – Vizuální komunikace - digitální média
Autor práce: **BcA. Veronika Doležalová**
Vedoucí práce: doc. Stanislav Zípe

RECORDING BY THE VECTOR

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury

Master thesis
2019

Study programme: N8206 – Fine Art
Study branch: 8206T122 – Visual Communication - Digital Media
Author: **BcA. Veronika Doležalová**
Supervisor: doc. Stanislav Zippe

PROHLÁŠENÍ

Byla jsem seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména §60 – školní dílo.

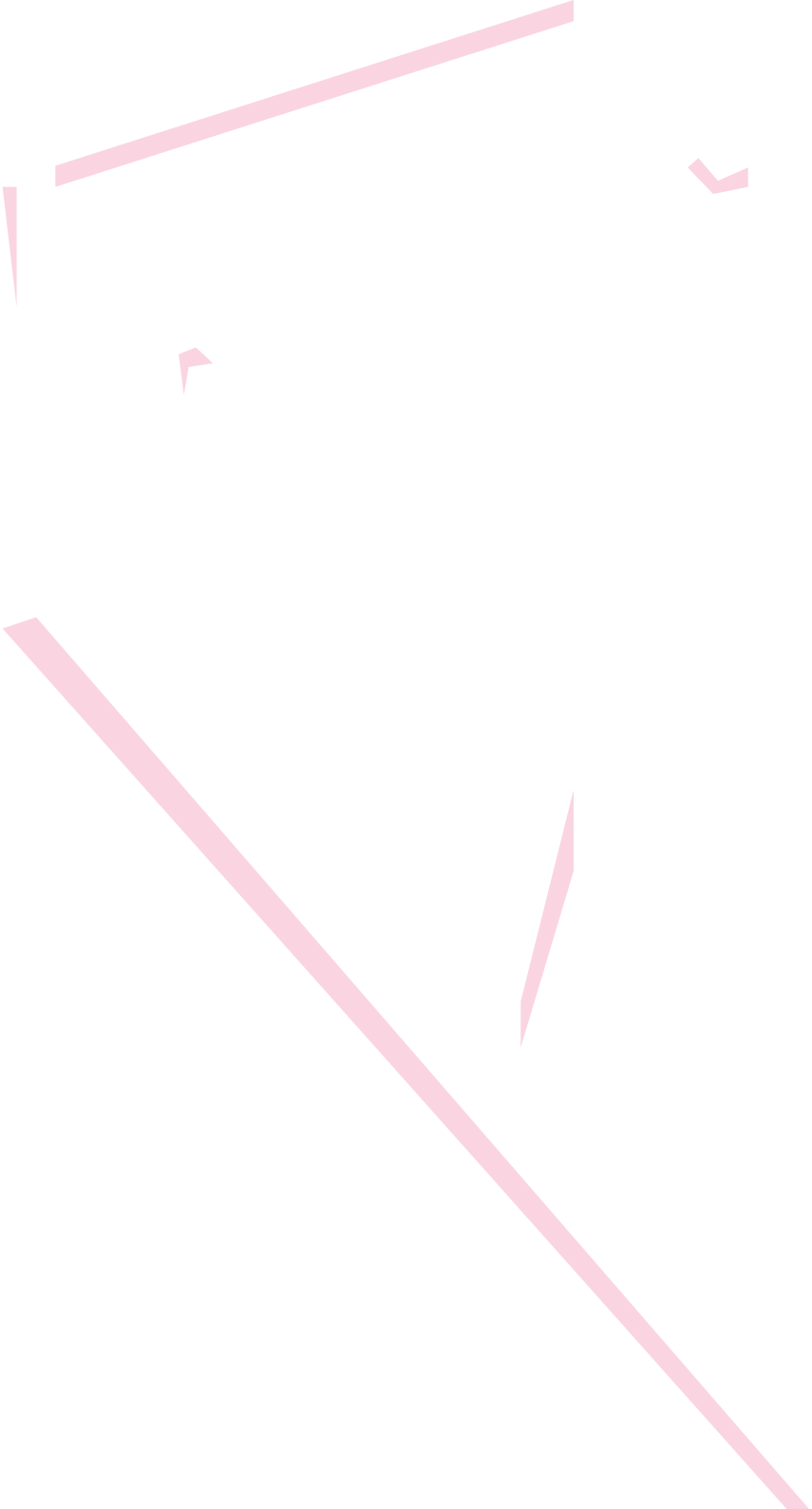
Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL. Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé diplomové práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí vloženou do IS STAG.

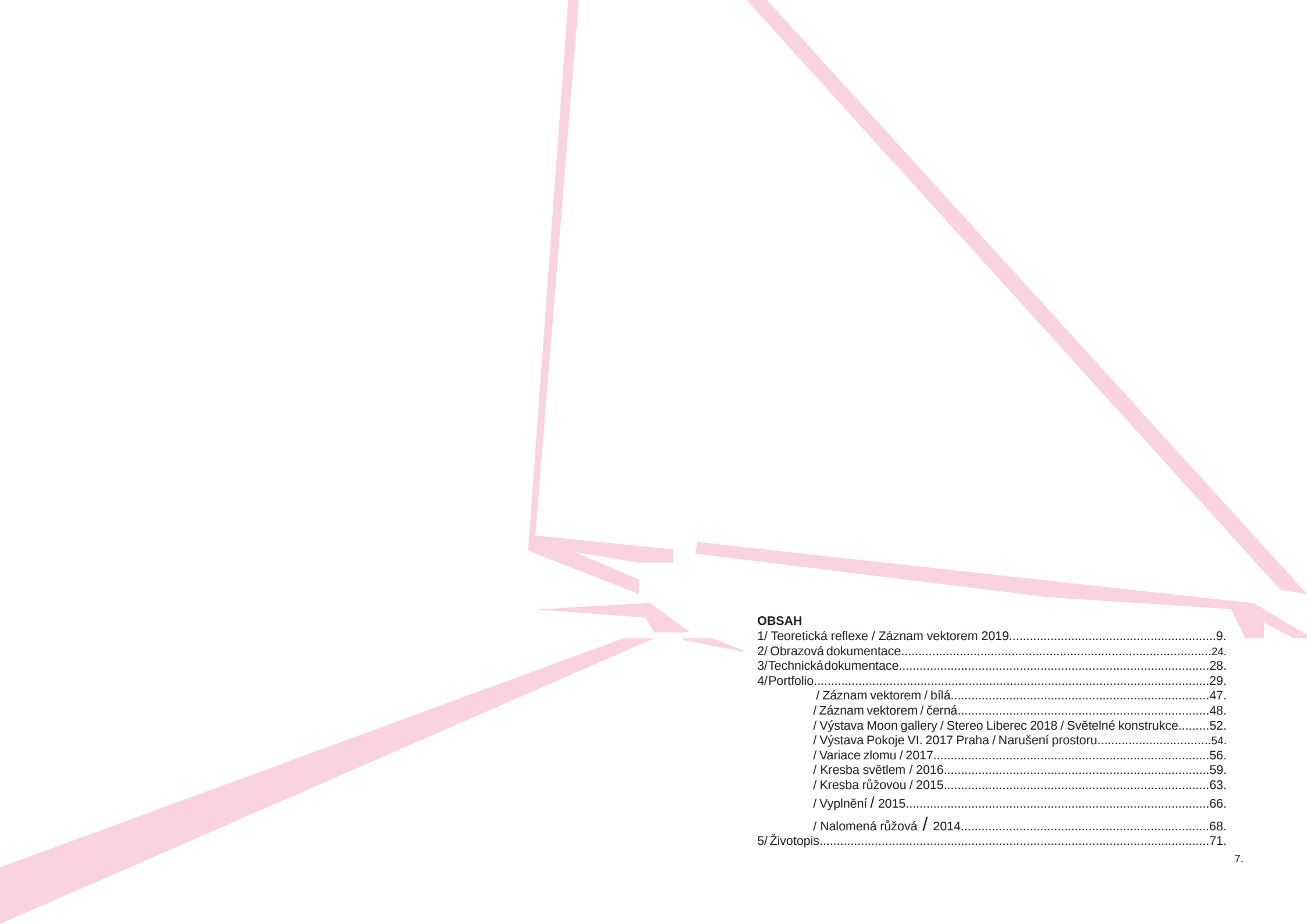
Datum

Podpis

The left side of the page features several abstract, pink geometric shapes. These include a long, thin rectangle at the top, a small triangle below it, a small square-like shape further down, a long diagonal rectangle extending from the middle towards the bottom, and a small triangle near the bottom center.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji panu doc. Stanislavu Zippemu za trpělivé vedení a cenné rady.
Dále bych ráda poděkovala i MgA. Jaroslavu Prokešovi za vždy ochotnou pomoc. Panu PhDr. Děkuji Karlu Srpovi, Ph.D. , který byl oponentem mé práce, za zajímavé diskuze a podporu s teoretickou problematikou.

The background of the page features several large, abstract, pink geometric shapes. These shapes are composed of various polygons and lines, creating a modern, minimalist aesthetic. The shapes are scattered across the page, with some extending from the edges and others more centrally located. The colors are in shades of light pink and magenta.

OBSAH

1/ Teoretická reflexe / Záznam vektorem 2019.....	9.
2/ Obrazová dokumentace.....	24.
3/ Technická dokumentace.....	28.
4/ Portfolio.....	29.
/ Záznam vektorem / bílá.....	47.
/ Záznam vektorem / černá.....	48.
/ Výstava Moon gallery / Stereo Liberec 2018 / Světelné konstrukce.....	52.
/ Výstava Pokoje VI. 2017 Praha / Narušení prostoru.....	54.
/ Variace zlomu / 2017.....	56.
/ Kresba světlem / 2016.....	59.
/ Kresba růžovou / 2015.....	63.
/ Vyplnění / 2015.....	66.
/ Nalomená růžová / 2014.....	68.
5/ Životopis.....	71.

**Teoretická reflexe
ZÁZNAM VEKTOREM
2019**

Má práce, která je dlouhodobým projektem od počátku bakalářského studia se prolíná dále do magisterského a zároveň finálního projektu. Tato práce trvala přibližně pět let, od bakalářského studia až po navazující magisterské. Dlouholeté hledání a zároveň zaznamenávání světelných konstrukcí, který byl projektem v bakalářském období, mojí práci nyní posunul do čisté vektorové grafiky. Celý tento projekt má svojí časovou osu, kdy se vyvíjel, hledala jsem cestu jak vytvořit iluzi s deformací světelných linií.

Se světelnými liniemi jsem začala poprvé pracovat v roce 2014 / 2015, kdy jsem svítila přes projektor do prostoru, v tomto roce vznikl projekt nalomená růžová a vyplnění. Projekt nalomená růžová je souhrn linií mého těla, které jsem transformovala, vrstvila a skládala přes sebe, díky čemuž jsem docílila abstraktních nepravdelných kompozic. Vycházela jsem z linií, které se spojitě táhnou v určitém směru, či volně mění směr. Nalomená nebo zlomená linka, tak bych charakterizovala vnímání celé mé práce. Dalším bylo přenést obraz do prostoru pomocí projektoru. Vybrala jsem si chodbu, která nemá žádné okna a můj projekt lépe vynikne. Záměrem mé práce bylo, aby divák vnímal celý prostor jako můj portrét. Chtěla jsem vyjít z běžného portrétového formátu do prostoru. Druhý projekt bylo vyplnění reálného prostoru, prostorem nereálným. Zcela se určitý prostor vykryl, až se sjednotil do bílé plochy, kde nezbylo „nic“, ovšem proces stále do nekonečna pracoval.

Projekt od kterého se odvíjí má závěrečná diplomová práce začal, od zhotovení světelného objektu. Chtěla jsem přenést světlo do prostoru kde by se jeho vlastnosti rozbíjeli. Prvním krokem, jsem vytvořila dřevěnou konstrukci s výrazným „syrovým“ prvkem, konstrukce měla rozměr metr na půl metru a její šířka byla poměrně robustní, vyzdvihla jsem tak přirozenost materiálu (dřeva). Pomocí projektoru a počítače jsem mohla svítit světelná linie a nakonec jsem zvolila kompozici - vertikální růžové linie. Tato práce byla vystavena na výstavě Lumen - Vizualní komunikace 2015 v ateliéru vizuální komunikace.

Díky prvnímu kroku o stavění dřevěných konstrukcí, jsem mohla pomalu svůj projekt dál rozvíjet. V dalším postupu jsem se zaměřila na konstrukce tenčích rozměrů, stavila jsem je z dřevěných modelářských nosníků, vznikly malé objekty o velikosti dvacet centimetrů, vznikaly různé geometrické útvary. Pomocí nasvícování těchto objektů vznikala světelná iluze o velikosti konstrukce a iluze vyvolávající v divákovi otázku o velikosti světelného objektu. Zachycovala jsem mnoho obrazů a variant pomocí fotografického aparátu. Vznikaly světelné obrazy s variantami deformace a iluze světla v prostoru. V divákovi to vzbuzovalo otázku o velikosti samotného objektu a celé řeči díla.

Barevná kompozice záznamů byla nekonečná a dílo jsem vystavovala jako slide show na televizi. Byl to záznam světelných objektů a na první dojem to v divákovi vzbudilo iluzi, že konstrukce je daleko větší, na první pohled se zdála větších rozměrů, ale opak byl pravdou.

Svojí závěrečnou bakalářskou práci jsem posouvala tímto záměrem. Byla to roční práce, kdy jsem projekt posunula do zcela nového měřítka. Během času na bakalářské práci jsem ze začátku zhotovila o něco větší konstrukci pootevřenou bílé krychle, kterou jsem postupně začala osvětlovat světelnými linkami. Krychle měla rozměr 30 x 30 cm a nebyla úplná. Toto svícení přineslo velkou iluzi o deformaci světla a prostoru. Světlo se rozkládalo a lámalo. Tímto směrem jsem celý rok sbírala světelné informace a zaznamenávala je. Kompozic bylo tolik, že v mém archivu záznamů se pohybujeme o větších číslech.

Celý projekt byl dlouho měsíčním záznamem. Mnoho hodin strávených v prostorách ateliéru. Jako završení své bakalářské práce, jsem vystavovala knihu, světelnou projekci, prezentaci fotografií na televizi a světelný koutek, nebo - li ateliér, do kterého divák mohl vstoupit a díky tomu být na živo v procesu zhotovování dané kompozice. Stůl na níž byl postaven model a přes něj svítila světelná linie.

V navazujícím magisterském studiu, jsem v listopadu 2017 připravovala výstavu Pokoje IV. Kde jsem poprvé pracovala s černou linií a prostorem. Návrh už byl jako vektorová linie ze světelných konstrukcí. Linie v jejím jednoduchém podání narušovala prostor, plazící se po stěně, podlaze i stropu.

Tento projekt černé linie v prostoru, jsem dále aplikovala i jako vystavěnou semestrální práci. Jednotlivé černé linie jsem nalepila do prostoru i na strop ateliéru. Na odevzdání semestrálních prací, mé černé linky byli skoro nepatrným, ale přesto viditelným projevem. Narušovaly prostor a zároveň i jemně zasahovaly do pracích ostatních studentů. Tyto černé linie jsem v zimním semestru předvedla v prostorách ateliéru vizuální komunikace jako semestrální práci, která byla nenápadným prvkem celé výstavy. Plazila se po stropu ateliéru a jemně narušovala prostor ateliéru. Díky této práci, která byla prvním krokem práce s jednoduchou linií.

S tímto výsledkem jsem se přehoupla ke kroku, kdy jsem projekt posouvala do jiného měřítka a zkoumání. Hledala jsem variantu jak svůj projekt posunout a vnímat z jiného úhlu pohledu. Stále mi přišlo, že je ještě dost možností jak se dílo má rozvíjet.

S navazujícím magisterským studiem, jsem nadále pracovala s tímto projektem, ovšem jsem světelný projev. Hledala jsem další možnosti jak dílo uchopit. Napadla mě myšlenka vystoupit ze světelného prostoru a uchopit pouze samostatnou světelnou, zdeformovanou linii. Světelné deformované linie jsem pomoci grafického programu, převáděla ručně do vektorové podoby. Linií po linii, jsem pomocí jednotlivých bodů převáděla do jednoduchého barevného záznamu. Tato práce má svůj časový interval, vzhledem k tomu, že vektory nejsou generovány, ale záznam se tvoří ručně.

Díky tomuto procesu, jsem našla novou cestu jak uchopit téma a jak se dál rozvíjet a zároveň rozvíjet tento projekt. Vznikalo mnoho barevných variací v prostoru černého čtvercového formátu. Nejdříve jsem barevné linie ladila pouze do černé, postupně bylo zabarvení o něco pestřejší a použila jsem barvy. Jako forma odevzdání na konci prvního magisterského ročníku byli velké čtvercové tisky 150 x 150 cm na chodbě před ateliérem. Zajímala jsem se o razantnost a ostrost barevných tisků. Záznam vektorem a odpovídající velikost tisků stačila, že jsem vystavovala pouze tři velké formáty. Ale díky tomu, že vystavená práce byla na chodbě před horním ateliérem, výstava tisků záležela na kapacitě prostoru. Velké tisky, jsem vystavovala na chodbě před horním ateliérem, narušení daného prostoru byla záminka těmito tisky, hledala jsem varianty, které mezi sebou fungovaly, a dohromady tvořili výslednou kompozici.

Momentálně s finálním projektem stále pracuji s vektorovým záznamem, ovšem razantnost, kterou jsem hledala, nyní postupně ubírám na intenzitě. Má razantní stopa se nyní v průběhu dalšího hledání spíše zjemnila. Vektorová linie se spíše rozechvěla, deformuje se a zároveň ztrácí. Černé pozadí je nahrazeno bílým a linie mají jemnější dojem. Celkově si myslím, že tyto vektory ve mně evokují po dlouhote-
mém hledání, uvolněnost a možnost nadechnutí. Možnost odstupu a vidět kompozice spíše jako jemný zásah. Jemná stopa, zachvět linií. Stále je tento projekt v procesu, neustále se něco odehrává a variace jsou rozmanitější. Líbí se mi ta volnost v projevu, hledání. Náznaky kroku, kdy linie plazí po formátu, uvolněnějším tem-
pem se ztrácí a zase nachází.

Řeším otázku linie a rozměr. Jelikož mé kompozice mají daný rozměr, ve kterém jsou umístěné, ale mohou s formátu vystoupit. Jak se píše v knize Čtvrtý rozměr - Paúl Ibáñez, rozměr je všude kolem nás, jak od zeměpisné šířky a délky, tak po rozměry krabice. V knize kapitola Stupně volnosti autor mluví o rozměru jednoho stupně. Jeden stupeň se může pohybovat pouze na jednu stranu či na druhou, nebo do předu či do zadu. Udává mnoho dalších příkladů stupeň volnosti v živých formách. U tohoto příkladu může má práce vypadat na první dojem po vizuální stránce, že má pouze jeden stupeň volnosti, kompozice jsou začleněné do formátu a nemohou vystoupit. Ovšem toto bych chtěla vyvrátit, jelikož kompozice mají mnoho stupňů volnosti, linie se mohou buď zůstat ve čtvercovém formátu, kde se kompozice různě otáčejí či převracejí, nebo mohou z formátu jít ven. Mohou se natahovat a smršťovat, rozprostírat po formátu a vycházet z něj ven. S touto formou volnosti, jsem pracovala na výstavě Pokoje 2017, jak jsem již zmiňovala, kde černé linie a které razantně narušovaly danou místnost, prostoru měly volný stupeň volnosti, rozbíhaly se, plazily, narušovaly a to je právě příklad toho, že mé varianty linií, mají různě stupně volného projevu na dané situaci. Byly to geometrické linie, v knize čtvrtý rozměr ve třetí kapitole Geometrická revoluce 19. století je systém o několika bodech a jako první se označuje bod jedna. A ten zní, že mezi libovolnými body můžeme vést (jedinou) přímku. To jsem použila ve své práci, ovšem má přímka neměla jasně vytyčený a pravidelný směr. Reagovala jsem na daný prostor a přímku tak uzpůsobila. Přímka tak vytvářela nepravidelný „chaos“ co se týče kompozice, ale zároveň mohla v divákovi vytvářet otázku, zda to byl záměr či ne.

Nechala jsem tuto otázku otevřenou a spíše jsem chtěla, aby každý divák si vytvořil vlastní názor. V druhém bodě kapitole tři o geometrii je, že libovolnou úsečku můžeme nekonečně prodloužit. S tím jsem i já pracovala, rozdělila jsem si linie a každá měla svojí délku, jedna linie měla délku jednoho a půl metru a nejmenší o délce deset centimetrů. Tato práce mě samozřejmě dál posouvala. Hledala jsem nové možnosti jak navázat na svůj umělecký projev. Mým zájmem se stala otázka jak posunout linii do jiné formy prostoru. Začala jsem hledat a zkoumat světelné linie ze kterých jsem celou dobu vycházela. Světelné linie v prostoru, které se deformují přes dřevěnou konstrukci. Z pořízených záznamů, na které jsem celé roky zachycovala a hledala světelné - variace, jsem svůj umělecký záměr posunula do jiné formy vnímání linií a prostoru. Vzala jsem jeden záznam fotografie světelného objektu a pomocí grafického programu jsem zdeformované světlo přenesla do vektorové linie. Tento proces je časově náročný jelikož se každá linie tvoří ručně. Bod po bodu se ohraničuje daný objekt, až se vytvoří ukončený vektor. Dalším krokem je barvení vektoru.

Začala jsem díky této cestě pracovat a tvořit vektorové linie z fotografie deformovaného světla v prostoru. Postupně vznikaly vektorové kompozice, zajímala mě otázka geometrie, linie a prostor. V knize Čtvrtý rozměr v kapitole geometrie mě zaujal odstavec vnitřní a vnější geometrie a její rozdíly. Zde matematik Johann Carl Friedrich Gauss řeší rozdíl mezi vnější a vnitřní geometrií plochy. Gaussova věta Theorema Egregium říká, že křivost patří k vnitřní geometrii plochy, neboť měří to, jak je plocha vnitřně zakřivená. Tento proces vnitřní zakřivení bych chtěla zkusit vysvětlit na svých vektorizovaných linkách. Jsou zakřivené a zdeformované, vycházejí z procesu, kdy světelné linie už byly zakřivené v prostoru na dřevěné konstrukci. Díky tomuto procesu, kdy počáteční dílo bylo v reálném prostoru a světlo bylo zakřivené se mohla práce dále vyvíjet. Nyní když jsou linie zakřivené a zdeformované, mohou divákovi ukázat pouze barevnou pokřivenou linku. Ovšem myšlenka sahá hlouběji. Tento vektor by nemohl vzniknout, kdyby v minulosti práce nebyla reálná. Tento celý proces se odvíjí od reálného uměleckého projektu až po zcela nový rozměr vektorových geometrických linií. Zcela nový pohled na dílo, začíná od začátku kdy linie bylo ve 2D prostoru a následným svícením se světelná linka stala 3D na reálném objektu. A zase se vrací do linie, ovšem už narušená, vrací se do 2D prostoru, ale vychází z reálného procesu a díky tomu není linka pouhým plošným útvarem, ale tvoří tak otázku úvahy a zamyšlení se nad celým procesem vytvoření těchto vektorových kompozic.

Tento proces celé práce je přechod z vnitřního do vnějšího prostoru, které bych chtěla rozvést. Vnější prostor je začleněn prostor na níž je vektor usazen, vektor a plocha tvoří dohromady vztah mezi sebou a navzájem spolu pracují. Vektor je nyní zasazen v plošném prostředí ve 2D formátu a má jasné ohraničení viz. Formát 150 x 150 cm. Tento velký formát má jasné hodnoty, do níž je vektor zakomponován. Vektorové prostředí udává vztah vektoru k prostoru. Prostředí na níž je vektor může být ovšem změněno, vzhledem k jazyku díla. Tím pádem se vektorový záznam nijak nezmění. Jeho vlastnosti zůstávají stejné a jen vnější prostor na níž se vektor ocitá se může změnit. Díky tomu je dílo variabilnější. To jak na nás dílo působí může se na první pohled zdát jako plošná struktura. To samozřejmě dílo nepopírá, zdeformovaná linie může být pro jednoho diváka plošná a pro druhého naopak. Z vnitřního zkoumání je vlastnost celého procesu vnitřní jazyk. Respektive to jak dílo o sobě samo vypovídá, určuje jeho informace o postupu práce. Z hlediska zkoumání se dostáváme do fáze, kdy vektorové linie mají vnitřní strukturu, jelikož vychází z reálného objektu.

Deformace a struktura díla udává jeho směr až se dostává z vnitřního prostoru do prostoru vnějšího – samotného plochého vektoru na daném formátu. Obsah z něhož vektor vychází což jsou světelné konstrukce, byly z hlediska vyjádření přesahující svůj formát, světelné paprsky byly na dřevěné konstrukci uvnitř objektu zároveň i mimo. Přesahující vnitřní formát z něj udělalo originální záznam, který byl zachycen fotografií, což ve 2D přednesu. Tuto informaci můžeme zkoumat jako vnitřní prostředí, přehoupávající se postupně do vnějšího prostředí jakožto vektorová forma vyjádření průběhu zkoumání. Vektorová forma se skládá z bodu, linie a plochy.

První věta v knize Vasilije Kandinského: Bod, linie, plocha: „Každý jev můžeme prožívat dvojím způsobem. Tyto způsoby nejsou libovolné, ale příslušným jevem úzce souvisejí – odpovídají jeho podstatě, dvěma jeho vlastnostem: vnější – vnitřní.“ Toto můžeme pociťovat, před dílem, stoupneme si před vystavenou práci a přemýšlíme nad podstatou uměleckého díla a autora projevu. Když se divák postaví před plátno na níž je linka, může mu práce evokovat myšlenku, že jde pouze o grafiku z vnějšího úhlu pohledu, ano z hlediska vypracování je závěrečná forma a řeč uměleckého díla zrealizovaná do grafického projevu.

Ovšem z hlediska vnitřního zkoumání se dostáváme do rovnice, kdy projekt vychází z vnitřního rozpracování. Vnitřní zkoumání není linie vytvořená nezávisle, její původ je závislý na daném podkladu. Nejsou to čáry složené z bodů předstírající linie. Je to systematické uspořádání bodů.

V knize Vasilij Kadinský popisuje „Bod jako klid a linii jako dynamické vnitřní napětí. Dva elementy – jejichž kombinováním a prostupováním se rodí samostatný jazyk.“ vektorové linie jsou tvořené z bodů, množství bodů závisí na podkladu z něhož vektor vychází. Proto je každá linie ojedinělá a neopakovatelná, z hlediska vycházejícího podkladu, jakožto jsou světelné objekty. Linie má své vlastnosti, své hrany, každou můžeme zkoumat s jiným vnímáním. Může mít hladký, přerušovaný, oblý průběh. Linie může být přímá, oblá, vystupující z formátu a prostoru nebo naopak. Úhly v liniích jsou většinou zlomené, přímé. Díky vlastnosti zlomení vektorové linky, vytváří pocit plochy, že linie na formátu má vlastní prostředí. Samozřejmě úhly a jejich stupně nejsou přesné, jsou volné a každý úhel je jiný. Ve formátu, kdy linie má své vlastní prostředí, tvoří každá kompozice své zázemí. Samozřejmě se může stát že každý divák má své vlastní naladění, může se na práci dívat z hlediska hloubky, vnitřního naladění a nebo povrchově jako na čistou grafickou stopu.

Linie má definici zlomenou, vzhledem že pochází ze zlomené světelné linky o objekt. Díky tomu může vektorová stopa připomínat zlomení nebo rozbití. Od razantní přímé stopy se postupně zjemňuje, linie je roztřesená, pohyblivá. V ploše vyvolává rozbití, lehký tah, náznak stopy.

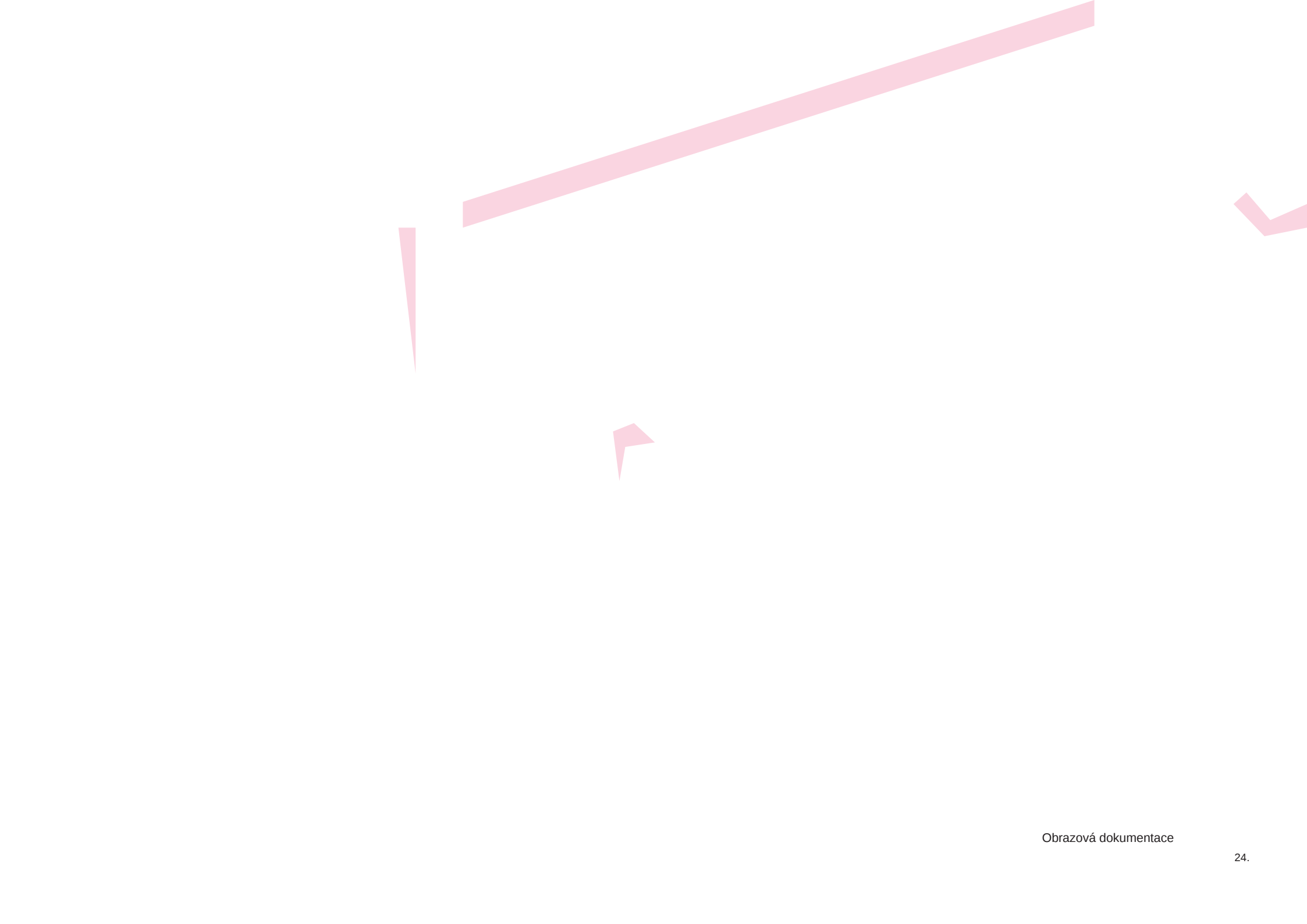
Podle Kandinského, který říká že: „Musí být v abstraktním umění podřízena technika účelu a kompozice. Ve vnitřních silách vše. Co zde v souvislosti s bodem bylo řečeno, platí jen pro analýzu bodu nehybného, do sebe uzavřeného. Se změnou jeho rozměrů se však relativně změni také jeho podstata. Začne sám sebe přesahovat, rozrůstat se ze svého středu, ale relativně se tím zmenší pouze jeho koncentrické napětí. Může existovat další síla, nevycházející z bodu, ale ze zdroje mimo něj. Tato síla se vrhá na bod zahryzávající se do plochy, odtrhuje jej od ní a posouvá jinak. Okamžitě se tak sníží jeho koncentrické napětí a vyprchá z něj život, ale současně se změni v nový fenomén, který žije vlastním životem a řídí se vlastními zákony. Vznikne linie“.

Tato práce s vektorovou linií je pro mě nedílnou součástí mého uměleckého projevu. Celý rukopis a podstata umělecké tvorby. Nyní projekt dostal nový rozměr. Jeho vektorové linie svým „vzdušným „ projevem změni. Práce se stále vyvíjí.

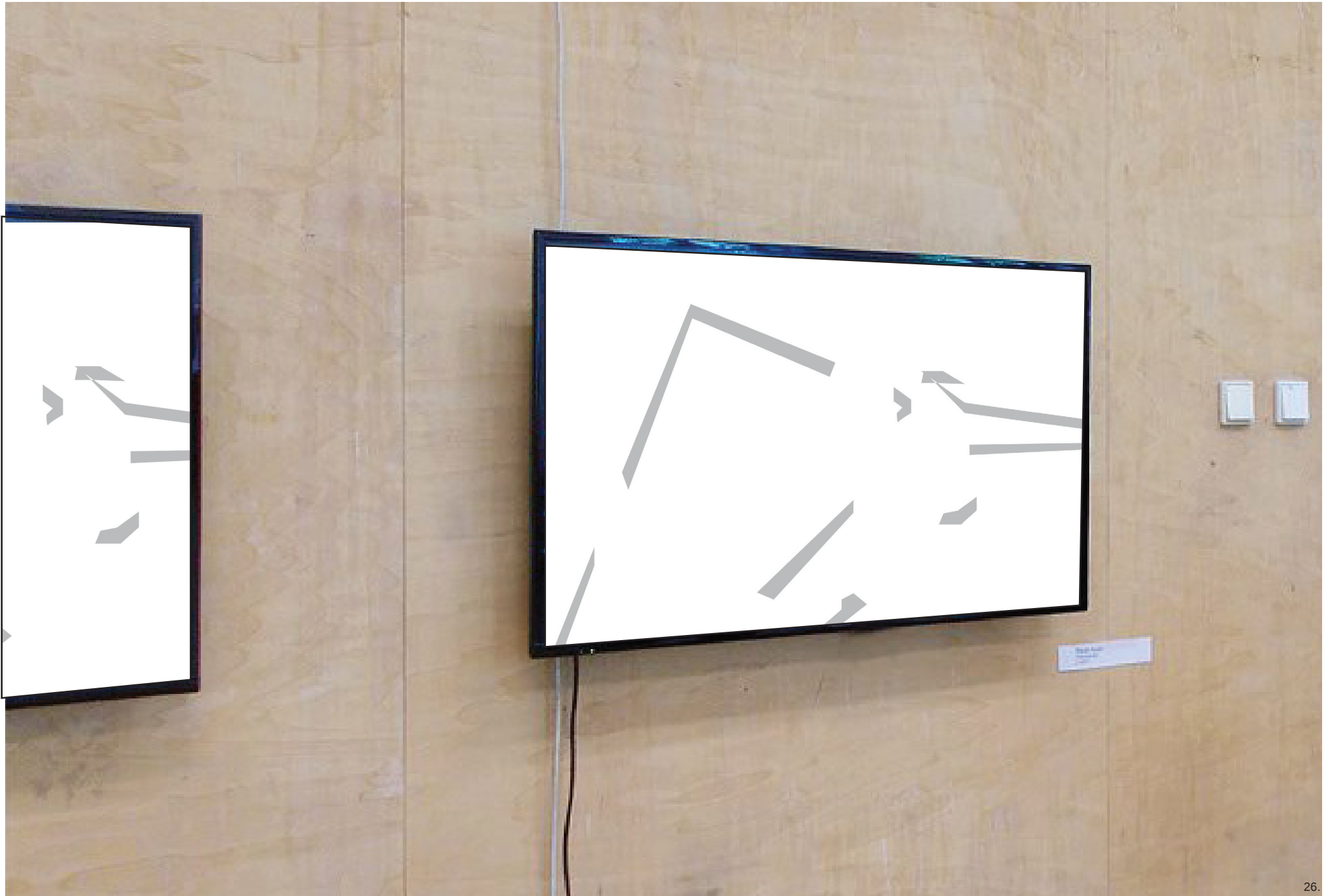
Stopa linií má velice jemnou strukturu, liší se barevností a rozdělení do formátu. Vektorová linie připomíná svojí vlastností velice jemný zásah. Jemný postřeh s nepatrným nádechem stopy působí tak jemně, že divák může mít pocit prázdnoty. Ovšem celý tento proces je úplně novým pohledem na umělecký projev. Prázdnota není přesný pojem, ale čistota. Čistota uměleckého projevu, linie a její zabarvenost je dalším krokem a posunem v tomto projektu. Předtím byly vektorové linie zabarvené do výraznějších barev, ovšem nyní barevná škála je odlišná, pestrost se vytrácí a nahrazuje jí nenápadné tóny. Barvy světlejší nenápadnější. Vektorové linie se zároveň pohybují po formátu volně. Ztrácí se, objevuje se a je volně putují po formátu. Vektorové záznamy by svojí vlastností mohly připomínat Sumii- tušovou malbu, která vychází z japonské kaligrafie.

Vizuálně mají vlastnosti, každé jiné vzhledem k tomu že Sumi-e se tvoří štětcem, kdyžto vektorové záznamy se tvoří pomocí digitálního media. Jde až o to, aby se umění vrátilo do původního stavu harmonie. Návrat do jednoty s pocitem klidu. Odbouráním nepodstatného a zbytečného, dosáhneme pochopení o podstatě věci, která nás osloví, možná svojí jednoduchostí. Je to vlastně hledání jednoduchosti. Každý kdo se na dílo s vektorovými liniemi podívá, najde podstatu věci, která ho osloví a zaujme- možná svojí jednoduchostí. Perspektiva je vnímaná jinak, je osvěžující. Dokonale vyjadřuje pocity.

Vektorové linie na bílém formátu, prostor kde bílé čtverce budou zavěšeny, všechny tyto složky se podílejí na dokonalé harmonii.

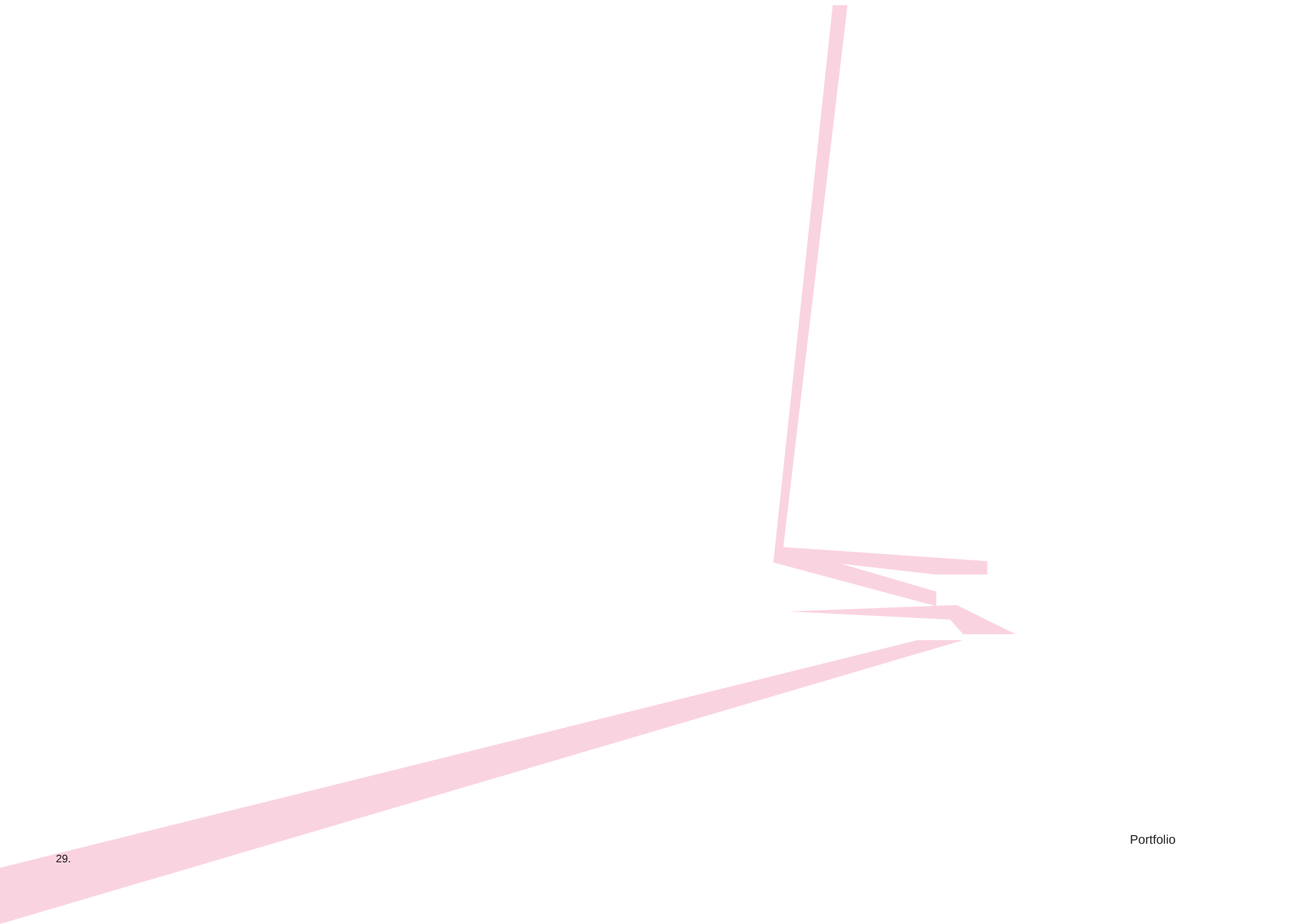

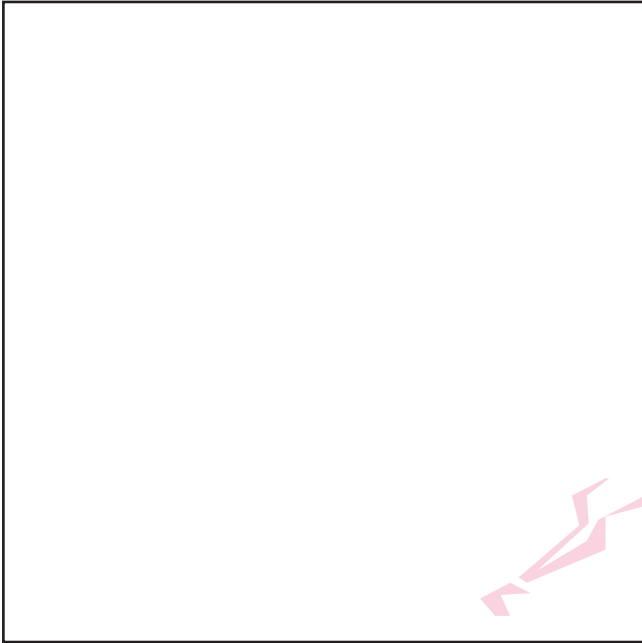

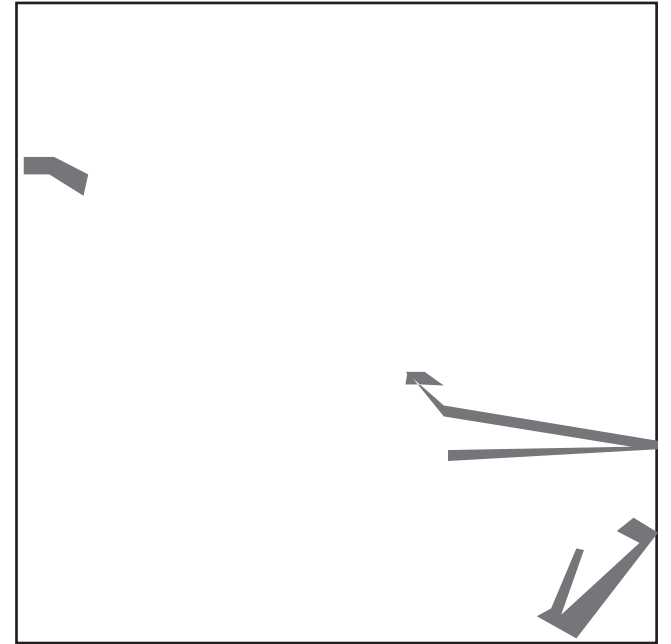
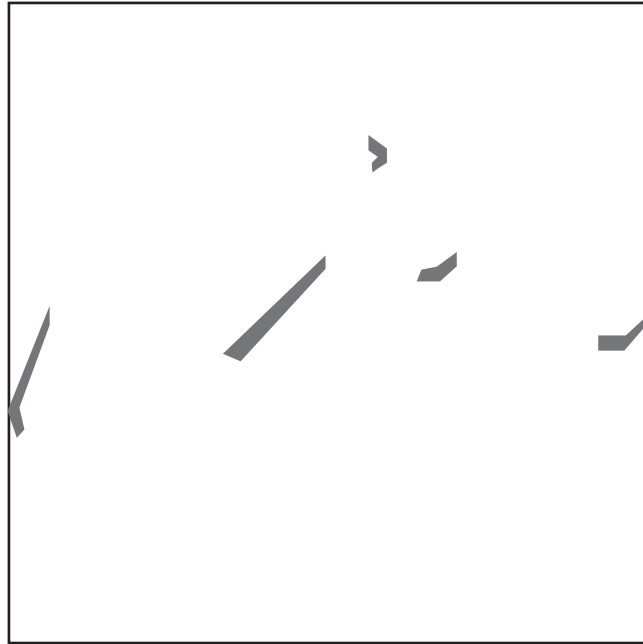
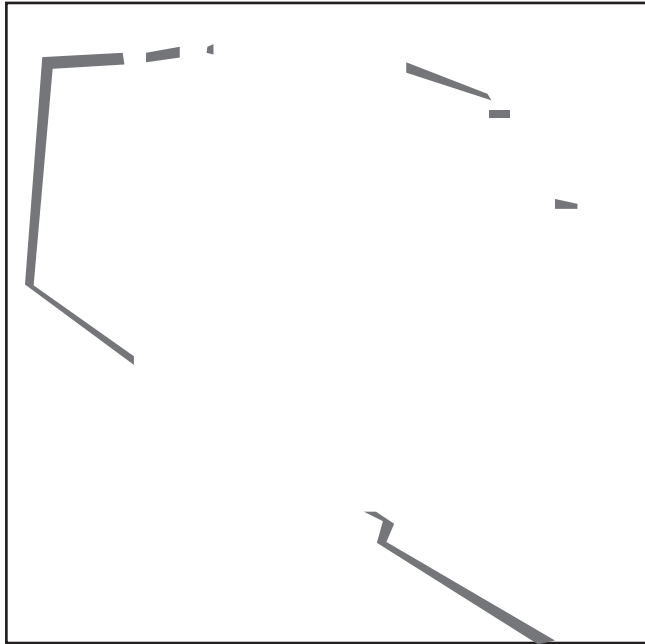

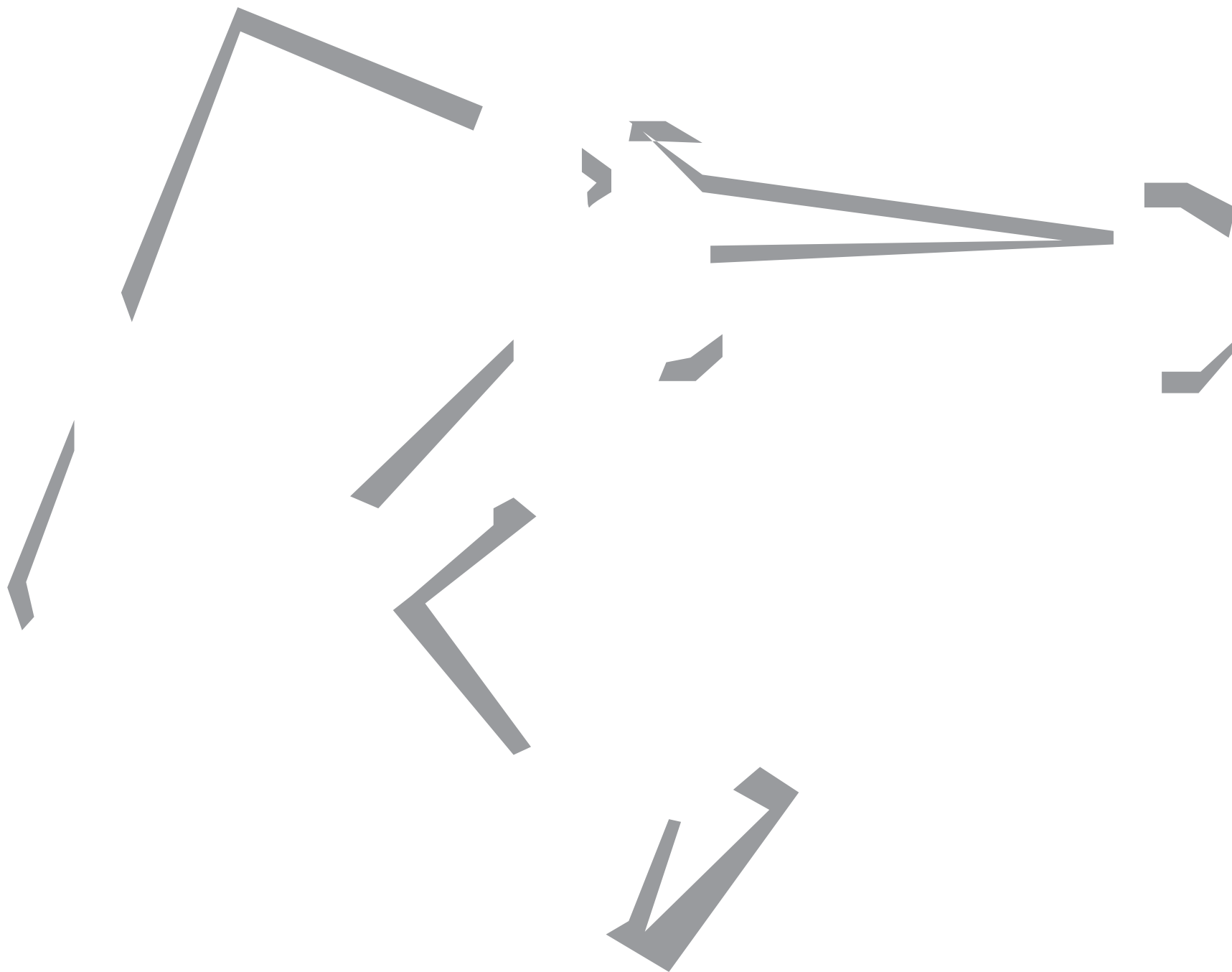

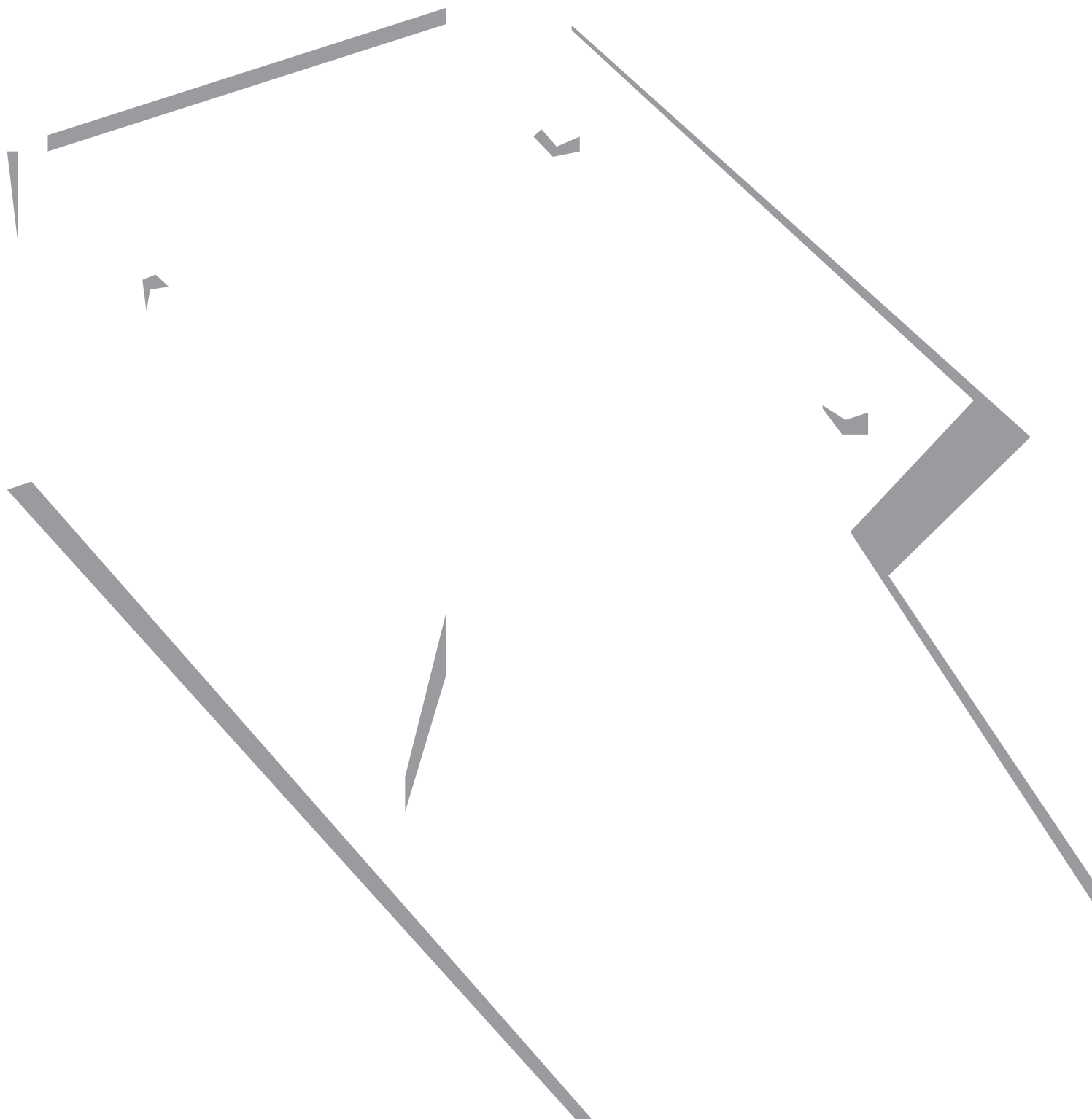
K práci jsem použila počítač a grafické programy jako Adobe Ilustrátor

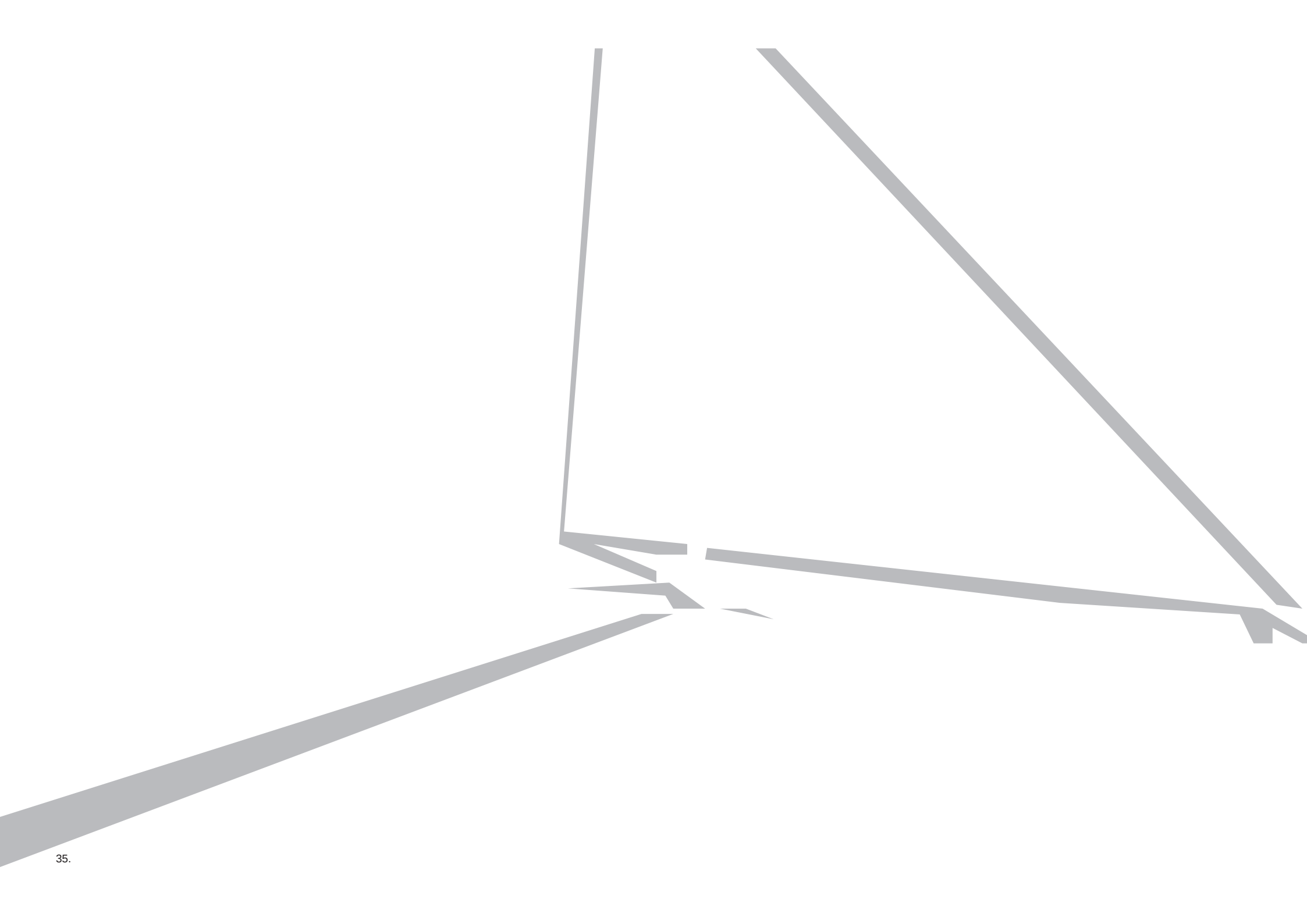

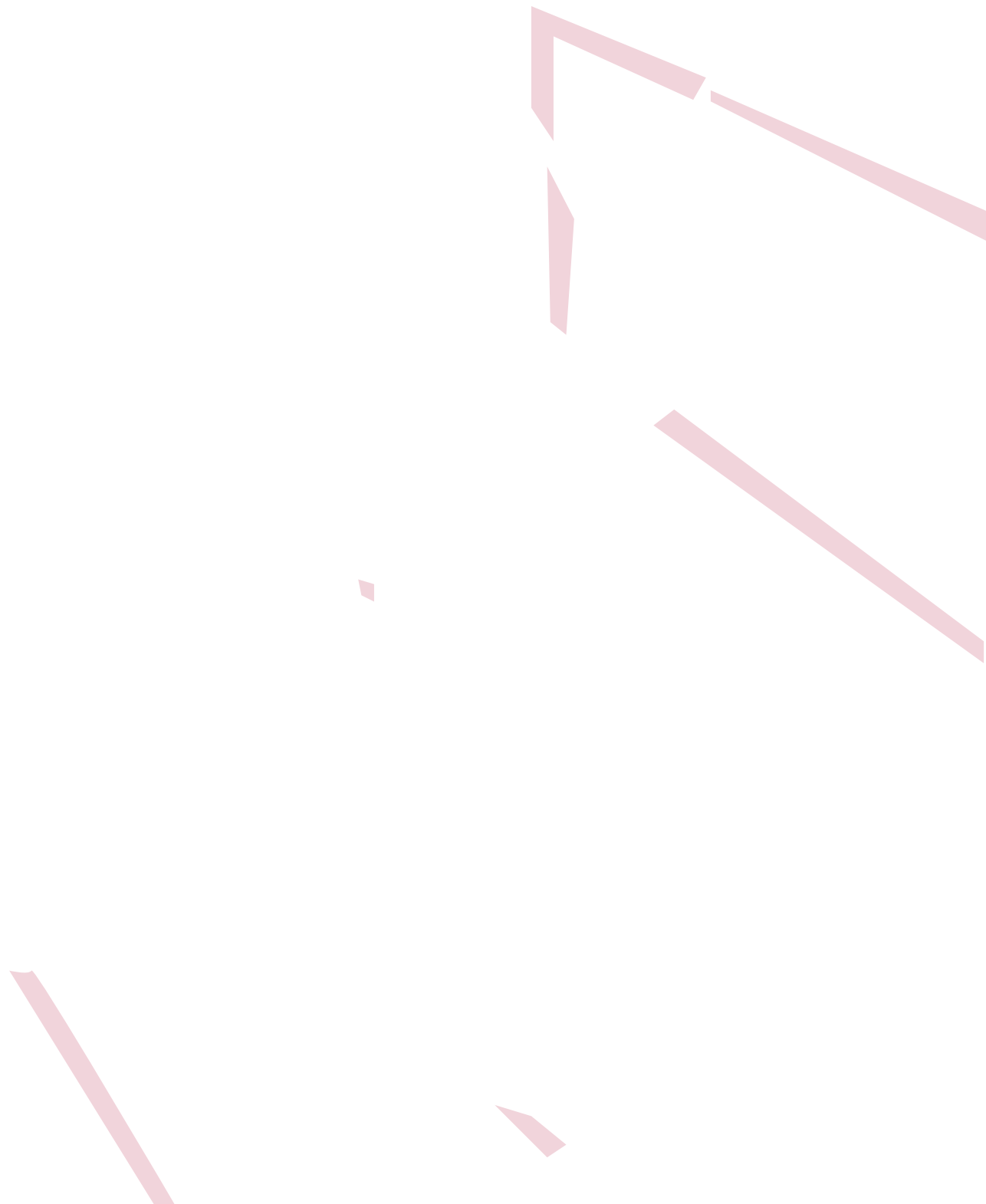

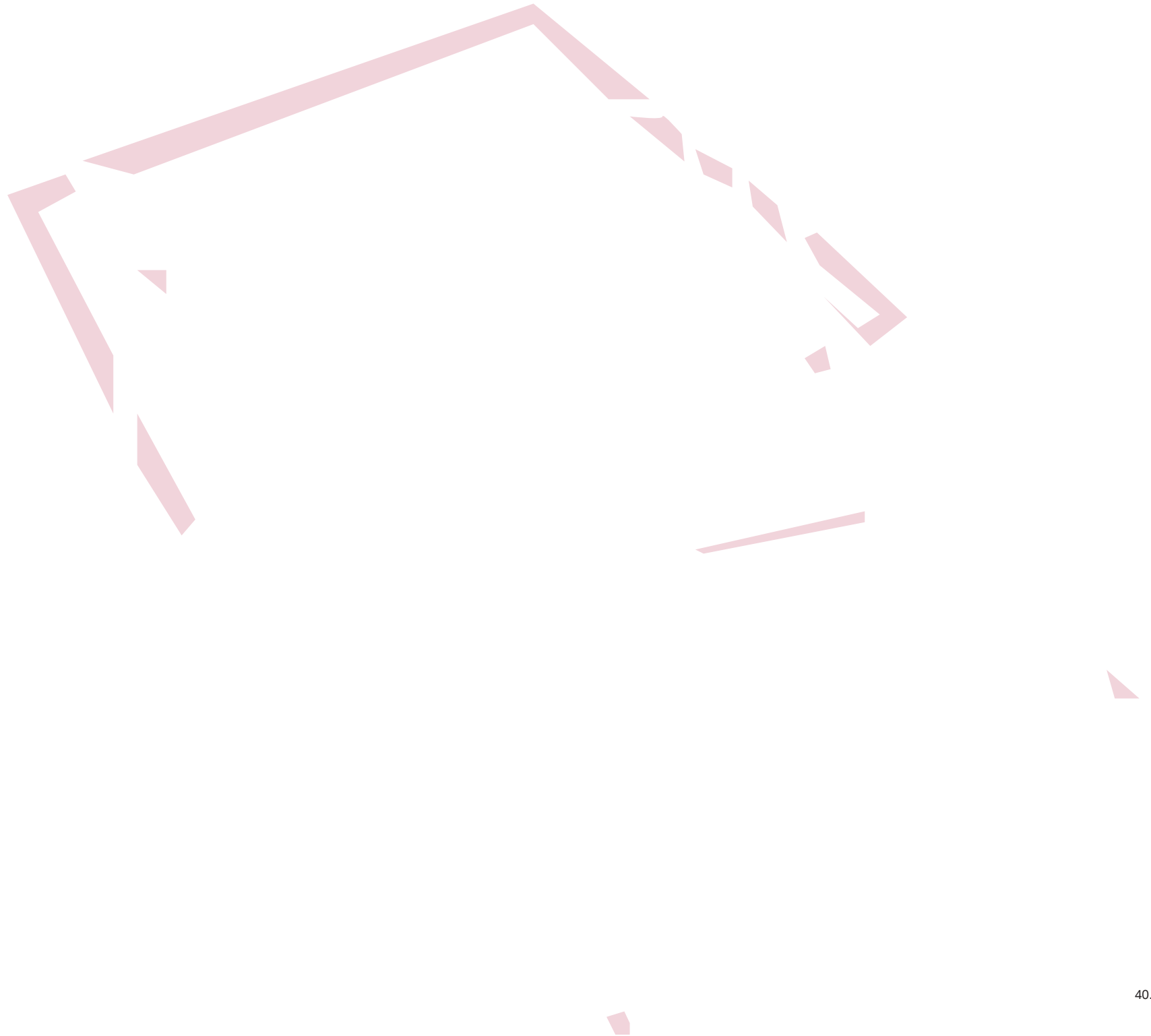

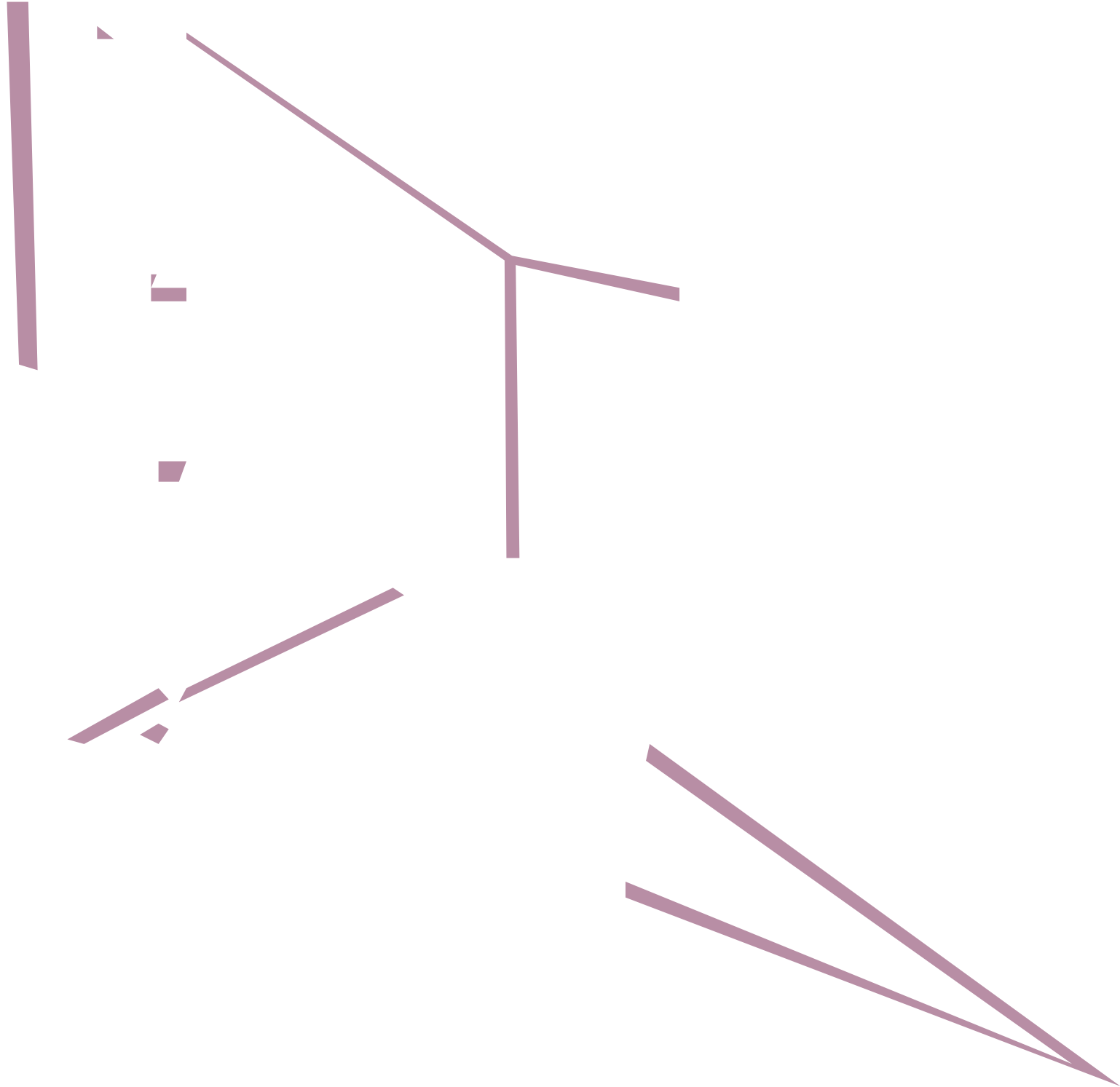

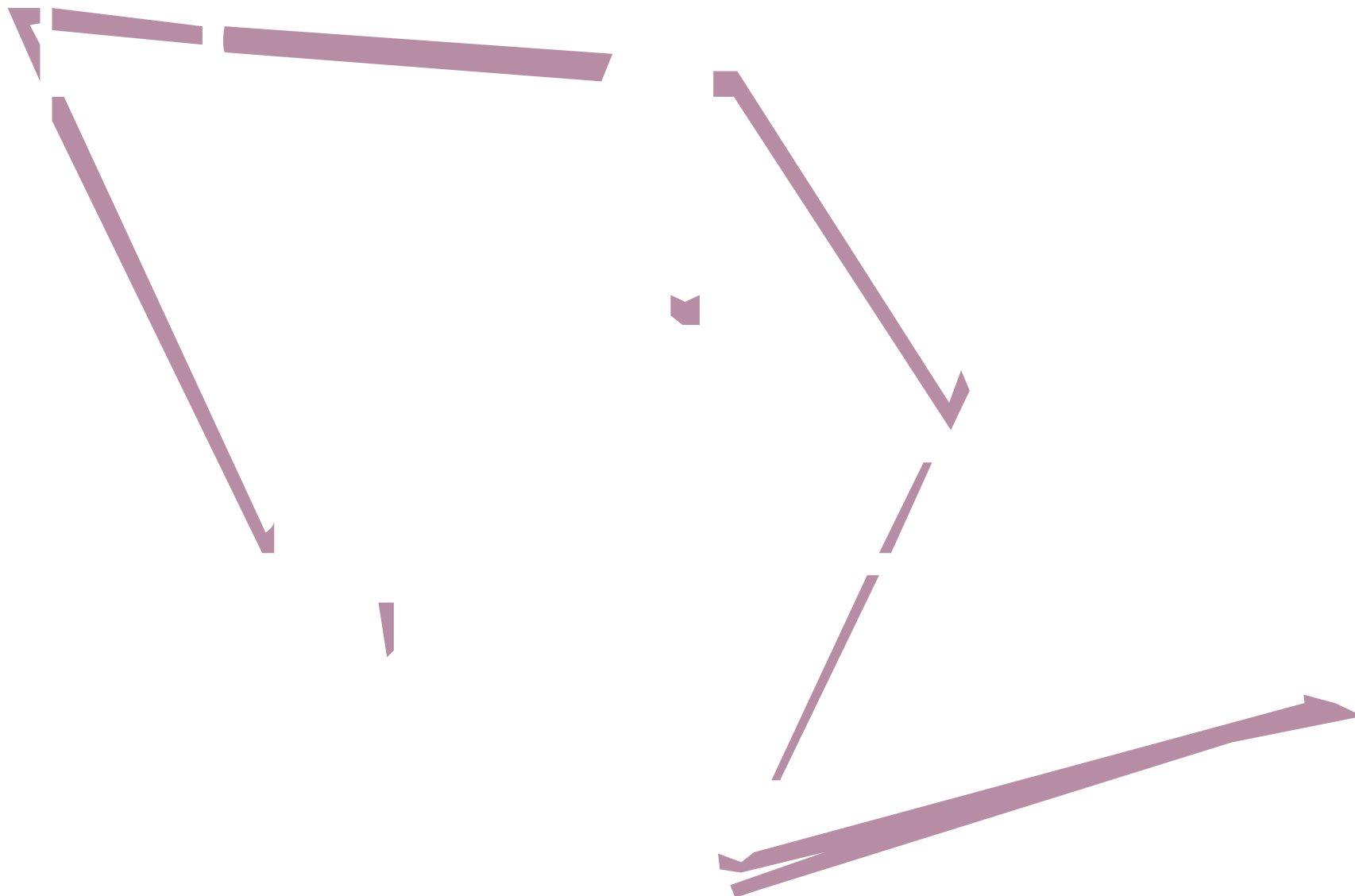

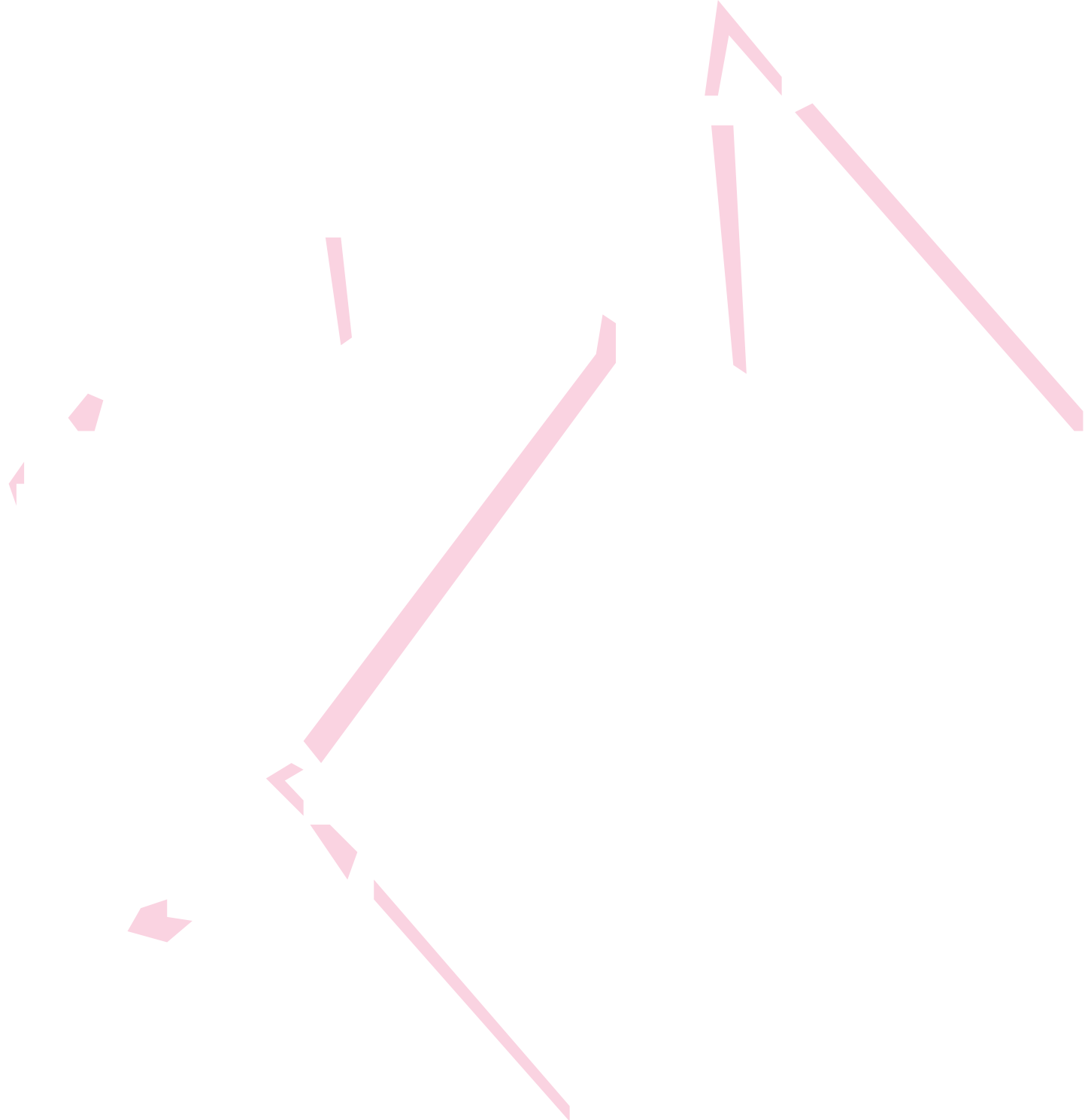

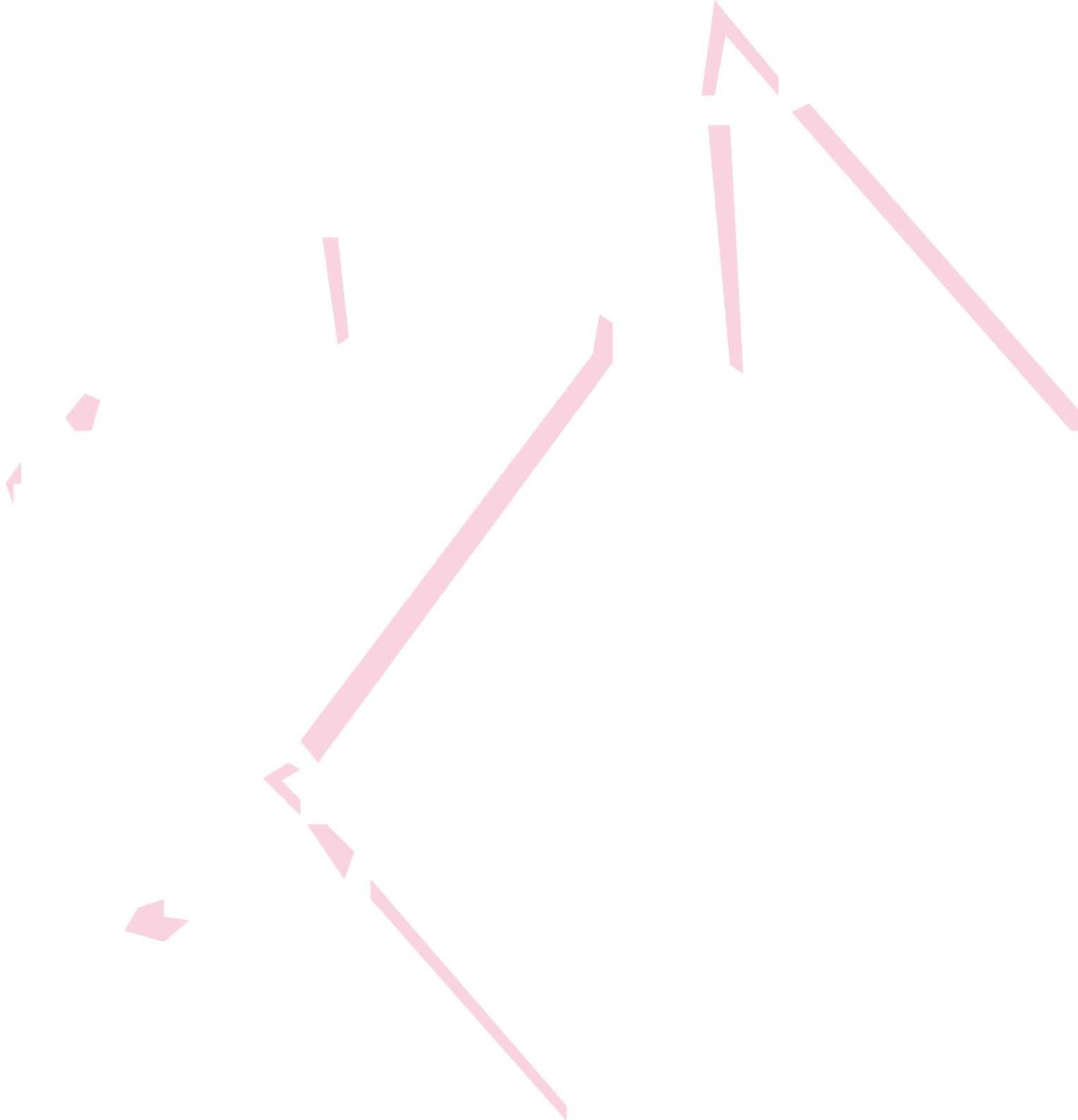

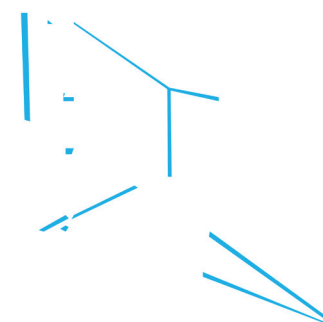
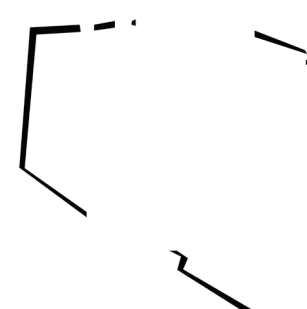
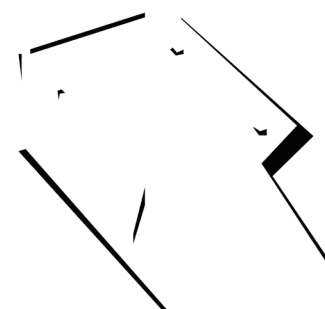

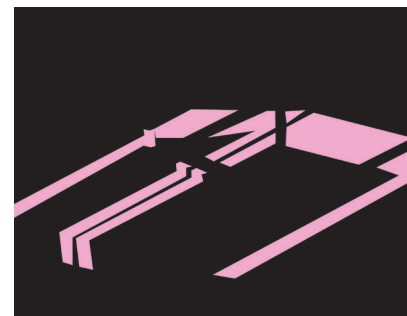
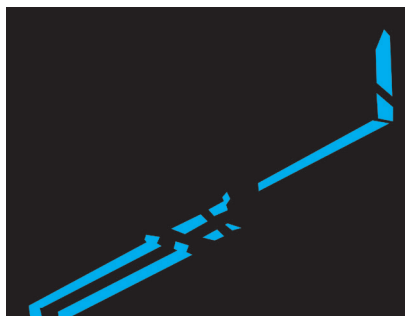
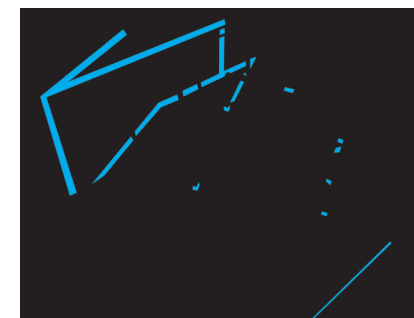
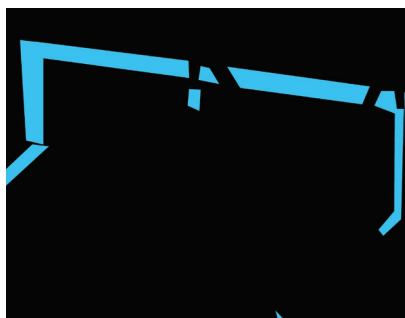
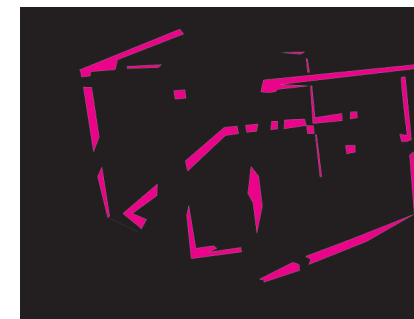

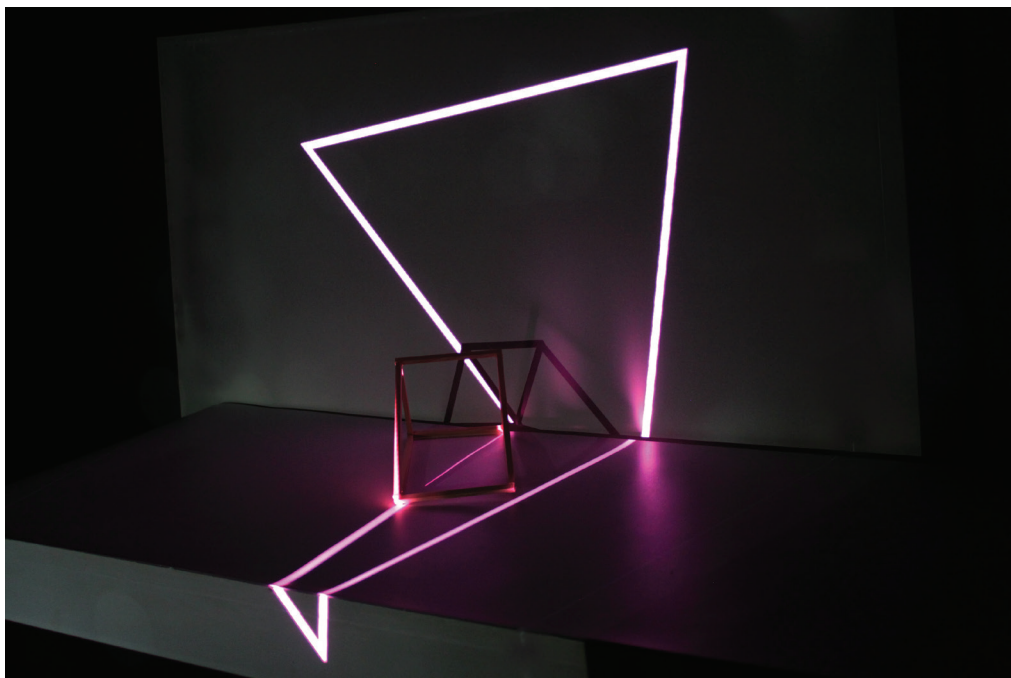
Záznam vektorem
2019 / bílá
Barevné variace v zimním semestru na bílém pozadí

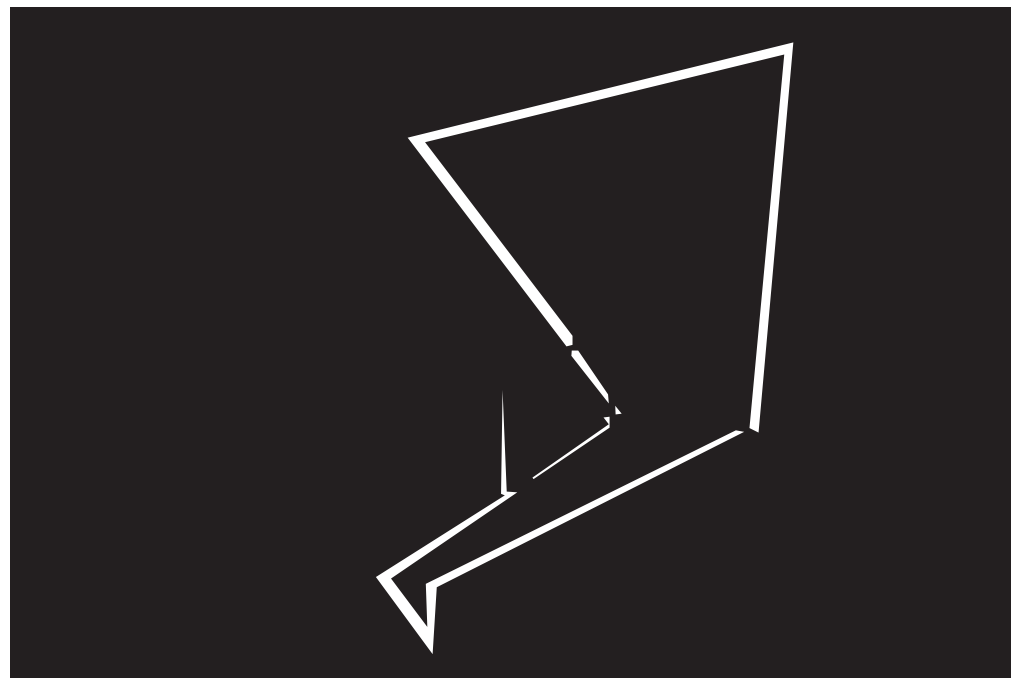
Záznam vektorem
2018 / vektor, tisk

Vektory na černém pozadí, které vznikly na základě fotografií světelných objektů, které jsem poté zvektorizovala. Světlo z fotografie jsem převedla na jednoduchou linii, která funguje jako čistý vektor.

Mnohonásobných variací vzniklo díky materiálům světelných konstrukcí, který je prvotním projektem záznamů.

Vznik vektorových linií ze světelných konstrukcí.
1 obrázek světelný objekt

2 obrázek vektorová linie

Záznam vektorem
2018 / vektor, tisk

Světlo z fotografie jsem převedla na jednoduchou linii, která funguje jako čistý vektor.
Každý světelný objekt je převáděšn do vektorové podoby ručně.

Výstava Moon gallery / Stereo Liberec
2018 / Světelné konstrukce

M

O

X-ARTS

N

Veronika Doléžalová - Světelné konstrukce

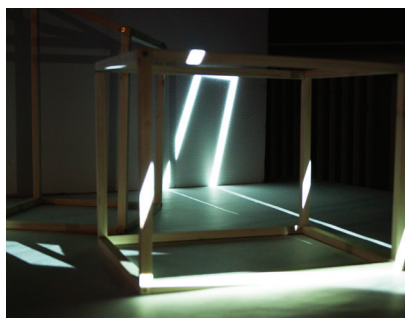

Výstava Pokoje VI. 2017 / Praha
Narušení prostoru

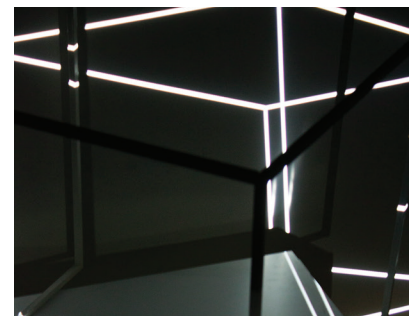
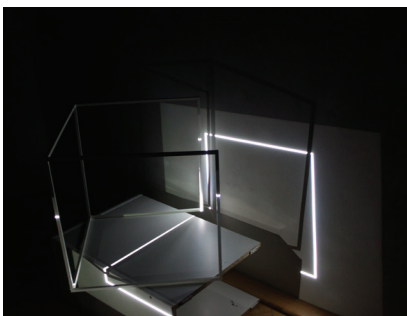
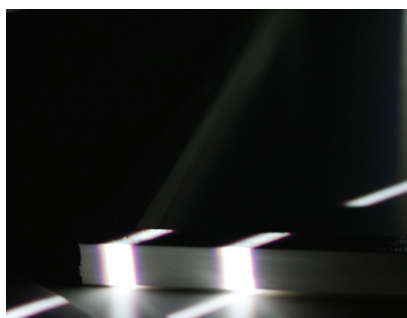
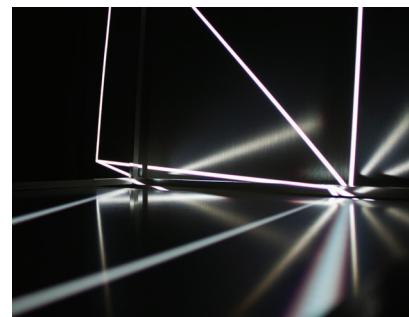

Variace zlomu
- světelná instalace, dřevěné konstrukce
- 2017 / květen

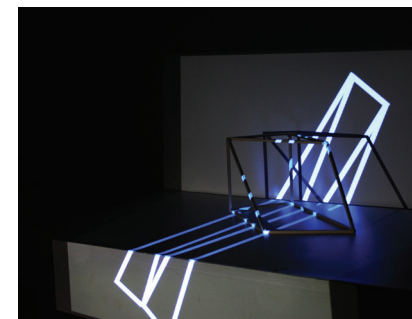
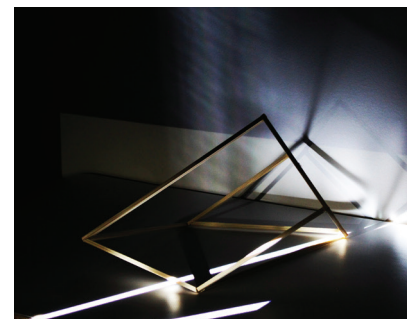
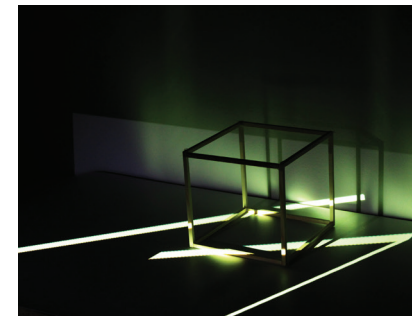
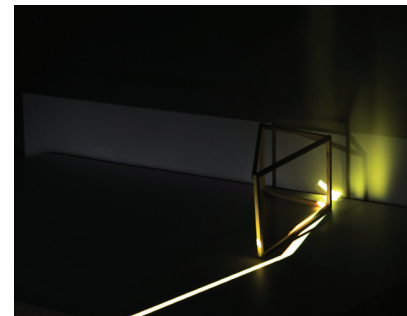
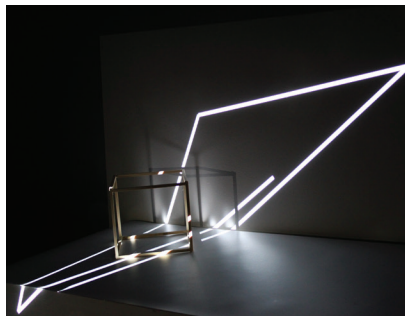
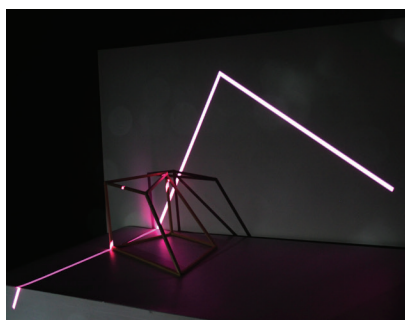
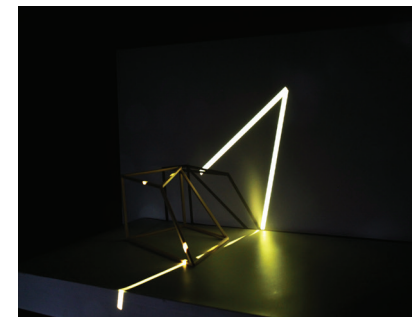
Variace zlomu
- světelná instalace, dřevěné konstrukce
- 2017 / květen

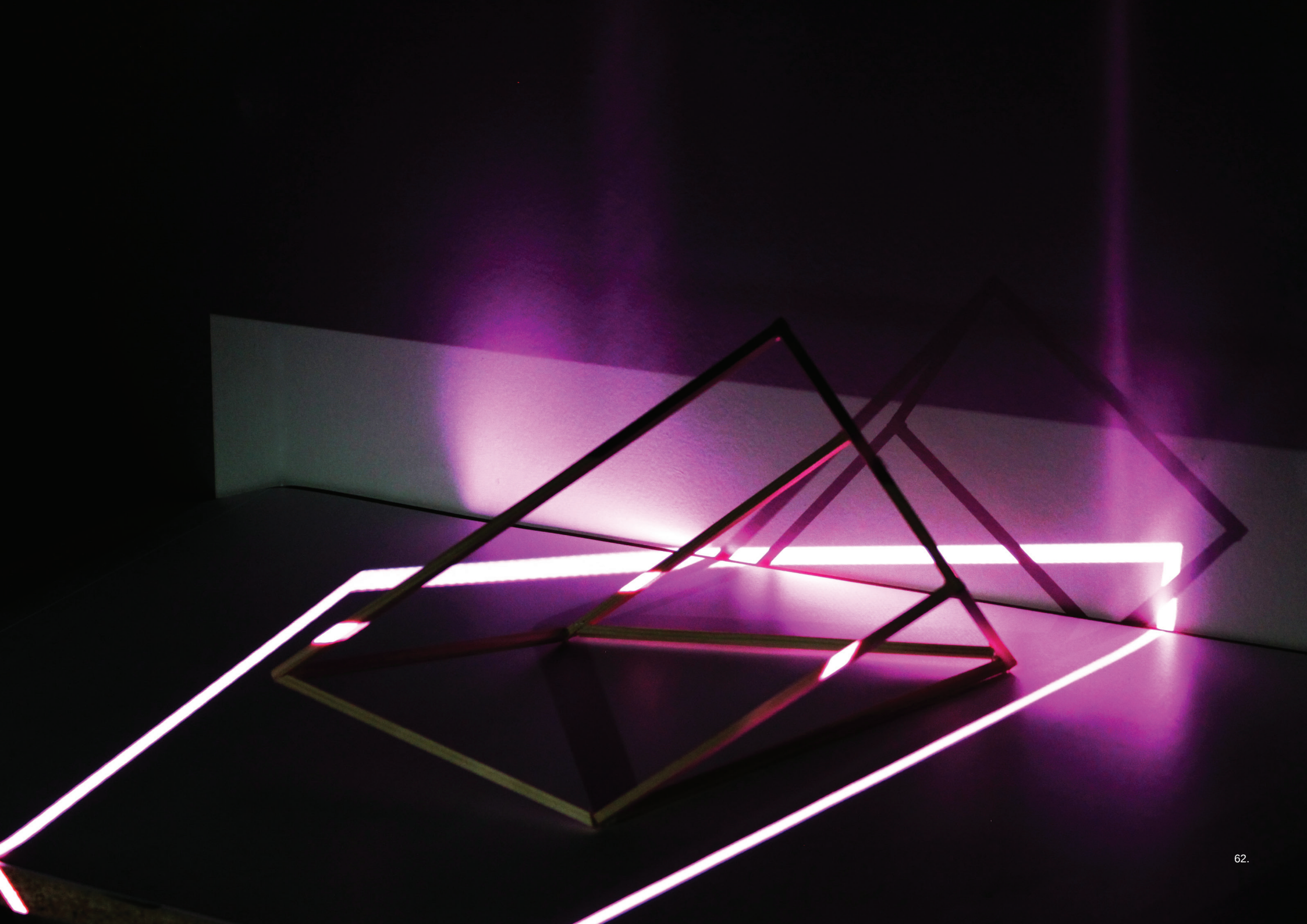

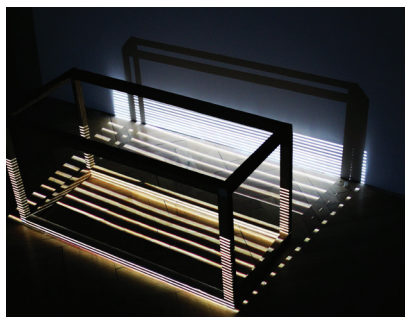
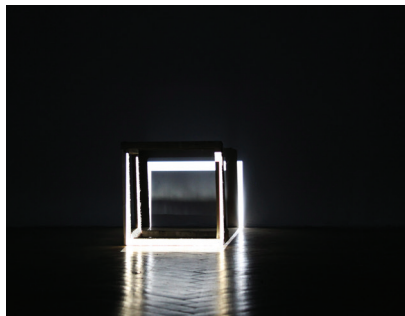
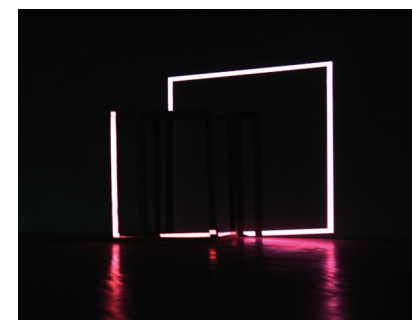
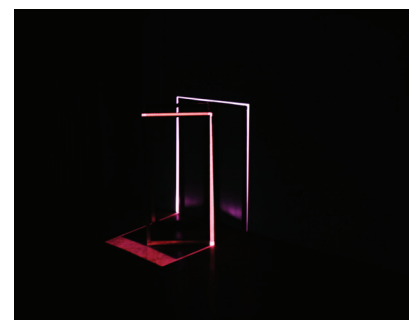
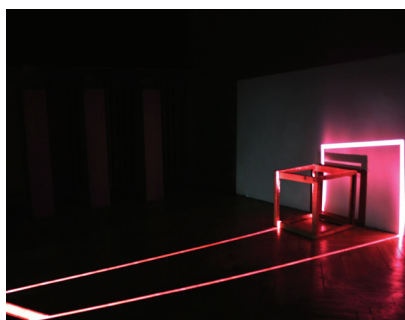
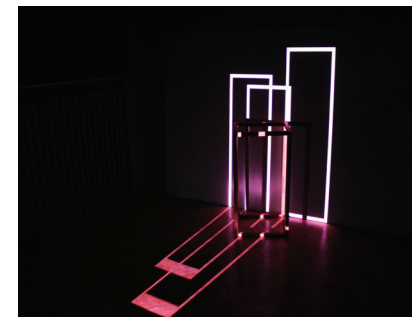
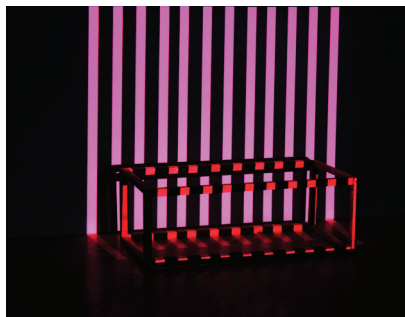
Variace zlomu
- světelná instalace, dřevěné konstrukce
- 2017 / leden

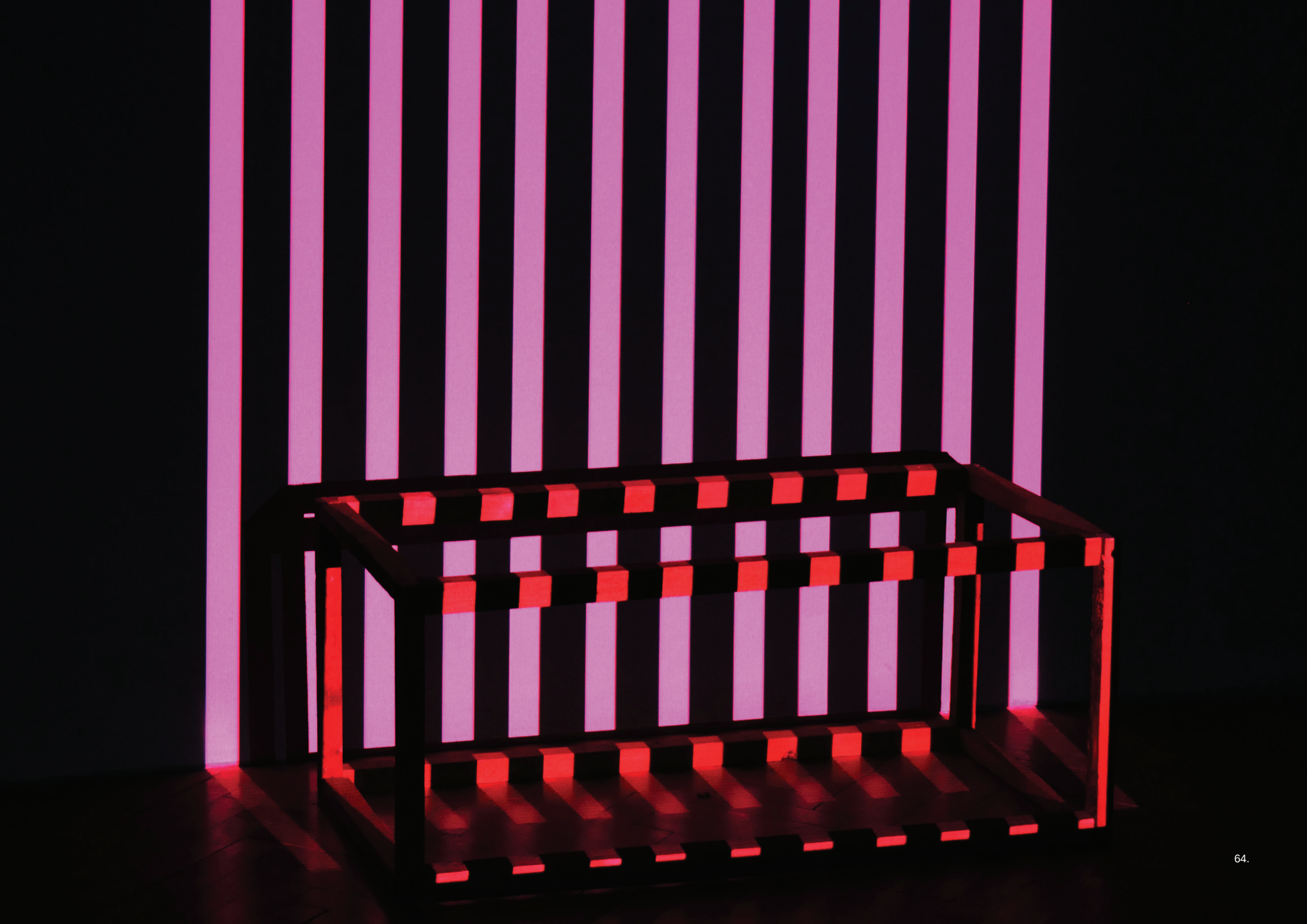

Kresba světlem
- světelná instalace, dřevěné konstrukce
- 2016

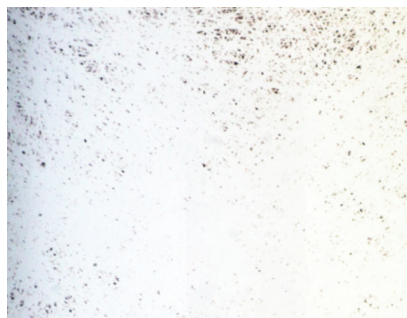
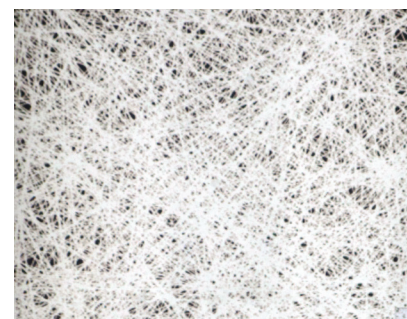
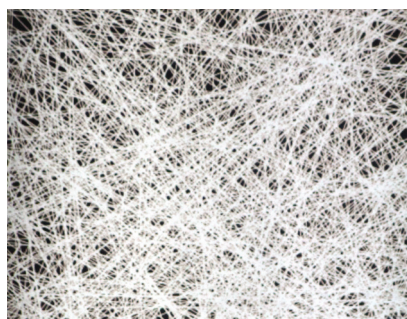
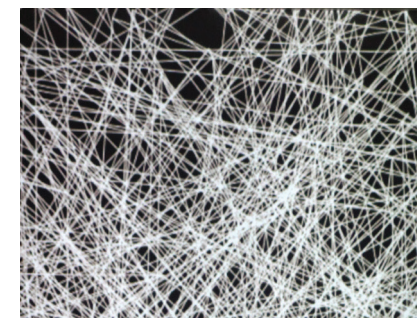
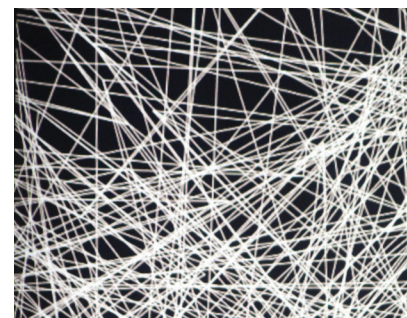
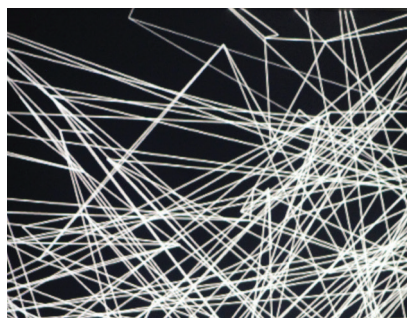
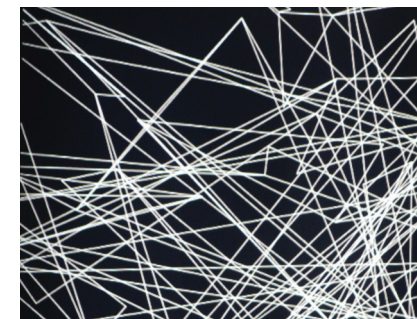
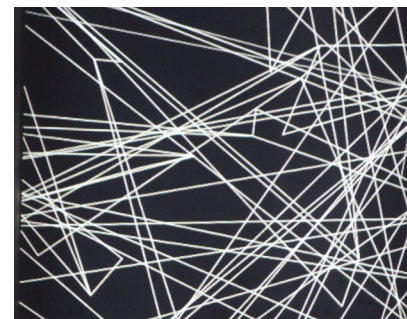

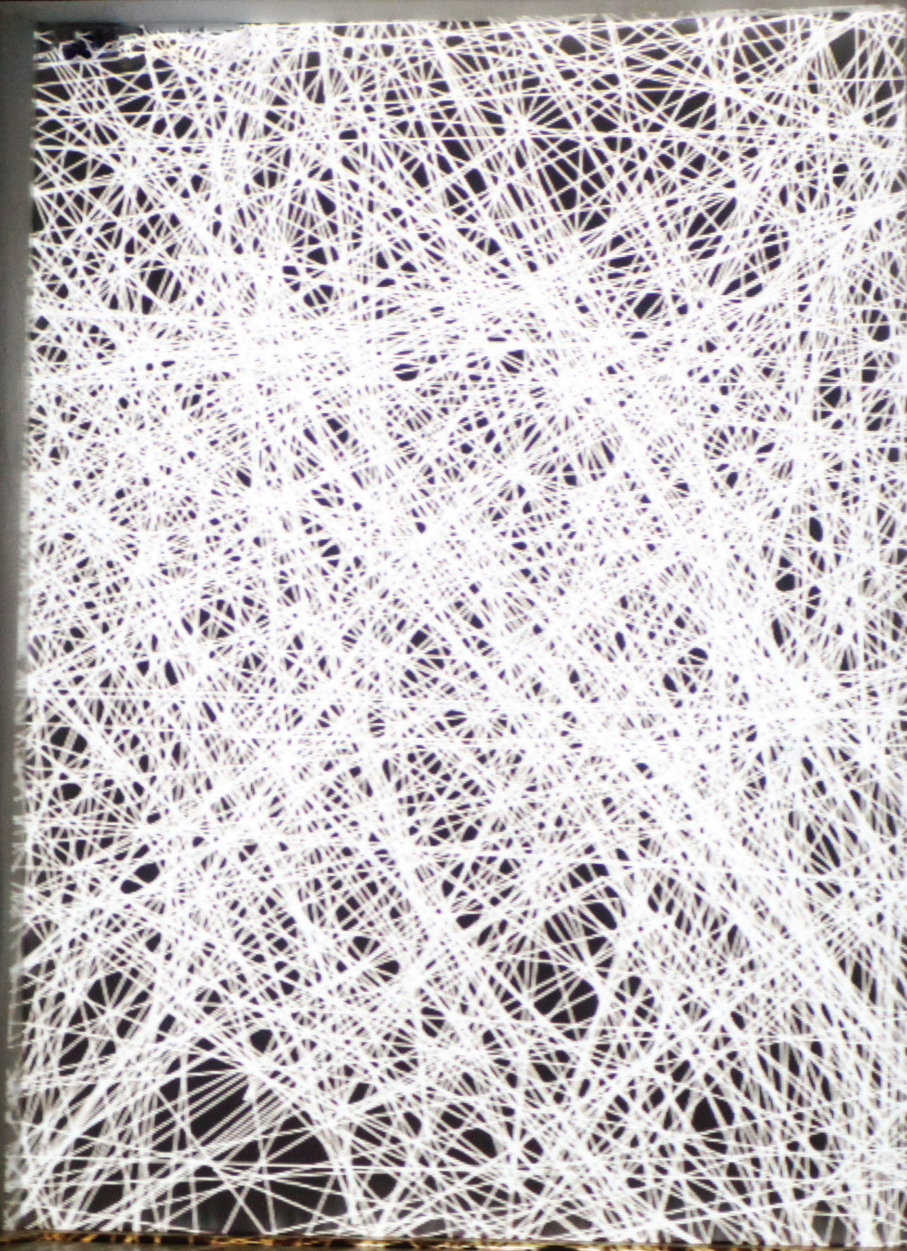
Kresba růžovou
- světelná instalace, dřevěné konstrukce
- 2015

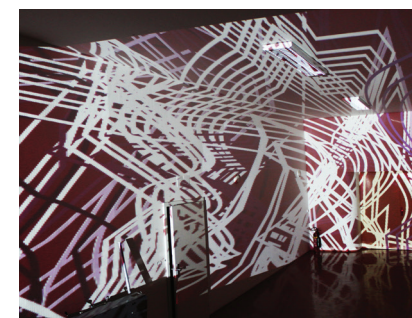
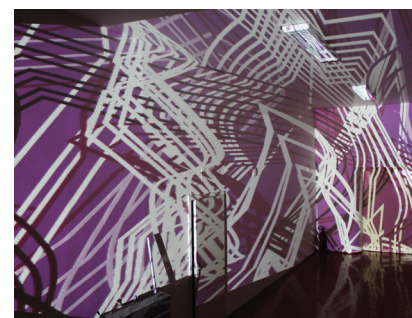
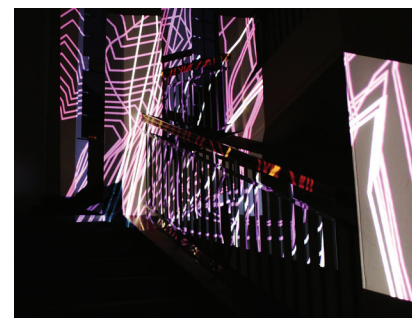
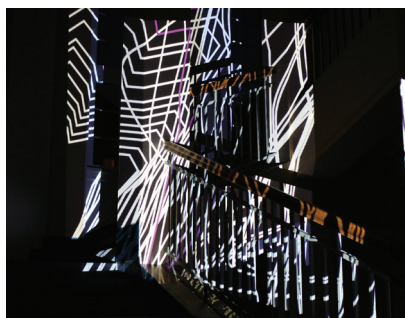
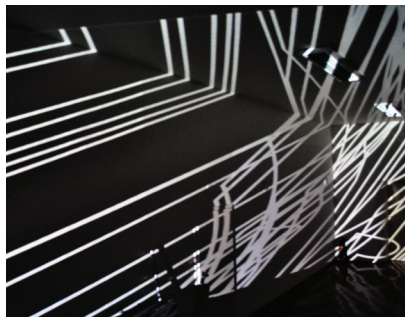

Vyplnění
- světelná instalace, generované nekonečné linie
- 2015

Vyplnění
2015 / světelná instalace, generované nekonečné linie

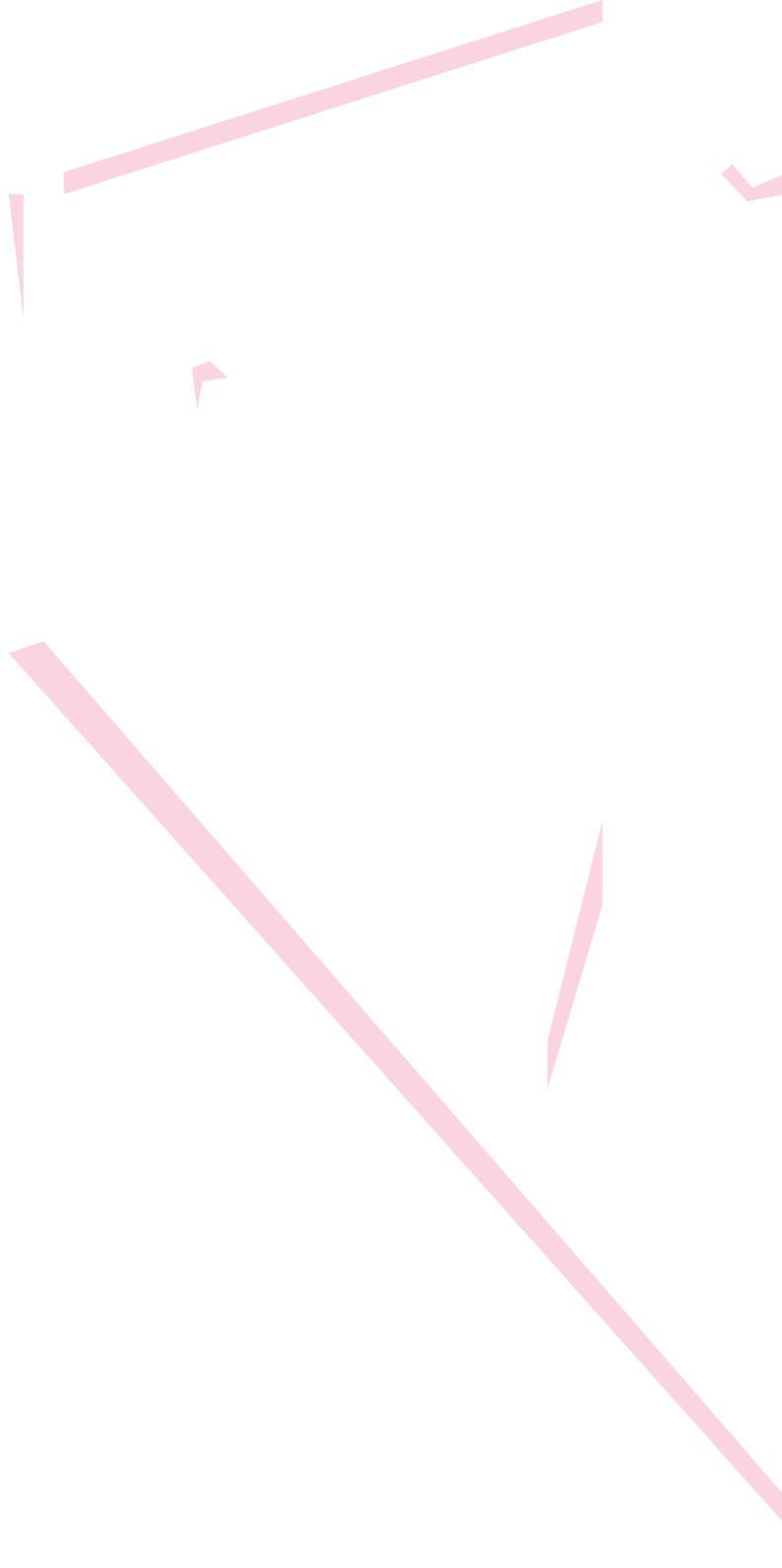
Nalomená růžová
- světelná instalace, práce s prostorem
- 2014

Nalomená růžová
2014 / světelná instalace, práce s prostorem

Světelné linie svícené pomocí projektoru do prostoru.

ŽIVOTOPIS

VERONIKA DOLEŽLOVÁ

* 9.4.1993

2013 - současnost Technická univerzita v Liberci
Fakulta umění a architektury Vizuální komunikace / digitální média
doc. Stanislav Zippe

2009 - 2012 - Střední umělecká škola v Liberci s.r.o.

SKUPINOVÉ VÝSTAVY:

2015 Pocity zpopela, Kino Varšava, Liberec
2016 Lumen1/11, Ateliér Vizuální komunikace, Liberec
2017 Výstava Pokoje VI. 2017 Praha

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY:

2013 SAVOY CAFE BAR, Ustí nad Labem
2012 CAFE BAR GALERIE, Děčín
2018 Výstava v Moon galery / Stereo Liberec

